

Convenis
amb Salut, Medi Ambient
i Habitatge i INCASOL

Iniciades les
obres del jaciment
de **Vallmora** (Teià)

80 pisos de
protecció oficial
a la Plana

Posicions
Els experts opinen
Sostenibilitat, l'única opció possible
Per què tenim deixalleria?

A fons!
Magdalenes
i sostenibilitat

Sostenibilitat

TEIÀ

95

Juliol
setembre
2005

butlletí
e1*

BUTLLETÍ

municipal

3 **l'equip de govern informa**

19 **A fons!**
Magdalenes i sostenibilitat

20 **Grups municipals**

22 **L'enquesta**
Fas recollida selectiva de la brossa?

23 **Posicions:**
Els experts opinen

25 **L'entrevista:**
L'ADF

26 **Correu obert**
L'home del piano

26 **Grups i associacions**

29 **LesTresMaries.com**
"L'institut"

30 **Desconnectant...**
Sessió Matinal,
Increïble però cert!

31 **Relat...**

A arreglar o comprar-ne una altra?

Quan alguna cosa s'espatlla, molt sovint representa el final del seu ús. És a dir, allò espatllat va directament a les escombraries o a la deixalleria. Se sap que alguns productes estan dissenyats i fabricats perquè la seva durada sigui limitada i calgui, així, substituir-los en un temps determinat. Mentre que arreglar alguna cosa espatllada és pesat buscar l'especialista, trobar el moment per arreglar-la, etc-, adquirir-ne una de nova resulta molt més fàcil i, comparativament, més econòmic, especialment amb la diversitat d'oferta cada vegada més competitiva. Per què, doncs, arreglar una nevera, una rentadora, un rellotge o unes sabates? Reparar es pot convertir en una paraula en vies d'extinció. Cada vegada més, vivim en una societat de l'usar i llençar, en què generem molt més que reciclem. Fins i tot duent a terme el reciclatge convencional, utilitzant els contenidors especialitzats, la generació de residus resulta igualment inassumible a causa de la quantitat de coses que llencem, proporcional a les que comprem. Potser encara ens hem d'educar en l'autèntica cultura del reciclatge, començant per la compra responsable i selectiva, normalitzant la reutilització dels productes i assumint que la nostra petita engruna sí que serveix d'alguna cosa per aconseguir un món més sostenible.

telèfons útils

Ajuntament (oficines)	93 540 93 50	Deixalleria	93 555 86 99
Avaries FECSA-ENDESA	900 77 00 77	Farmàcia	93 555 35 18
Avaries d'aigua SOREA	704 100 000	Mercat Municipal	93 555 58 42
Avaries Gas	900 39 40 41	Polícia Local	666 53 58 58
Bombers Badalona	93 388 08 80		666 59 67 42
Casa Rectoral	93 555 30 91	Poliesportiu	93 540 51 51
Casa Cultura La Unió	93 540 12 63	Servei de Recaptació	93 540 90 12
Ca la Cecília (Cultura)	93 540 47 96	Servei Local d'Ocupació	93 540 61 77
Casal de Gent Gran	93 540 01 68	Serveis de Manteniment	93 555 62 25
Casal de Joves	93 555 36 13	Mossos d'esquadra	088
CAP El Masnou	93 555 70 61	Serveis Socials	93 540 12 03
Centre veterinari Teià	93 540 41 21	Taxis:	
Col·legi El Cim	93 540 90 46	M. Angel Morón	670 22 58 12
Consulteri Municipal	93 540 12 03	Joan Oliveras	659 59 81 11
Creu Roja (El Masnou)	93 555 21 21		607 49 81 11
Doctor Mariano	93 555 30 67	Manel Llaberia	670 25 47 29

equip de redacció

Edita: Ajuntament de Teià.
Coordinació: Joan Anton Martínez i Oriol Vall-llovera.
Col.laboradors: Clara Bonet, Blai Collado, Elisenda Guiu, Mariona Guiu, Toni Martínez, Helena Riba, Emília Sospedra, Gladys Cuéllar, Gerard Vall-llovera, Gisela Zaragoza. **Maquetació:** Mar Rodon.
Adreces de contacte: c/Pere Noguera, 12
(A/a: Butlletí). butlletiti@teia.net

L'Agrícola de Teià **cedeix** el solar de la Cooperativa

L'Agrícola de Teià cedeix a l'Ajuntament de Teià la titularitat del solar de la Cooperativa per a la construcció del nou CAP i els 16 habitatges assistits de lloguer per a gent gran

Divendres 1 d'abril, el president de l'Agrícola de Teià SCCL, Francesc Valls, i l'alcalde de Teià, Andreu Bosch, van signar el conveni de cessió de la titularitat del solar de la plaça de Catalunya on s'haurà de construir el nou CAP de Teià i 16 habitatges assistits de lloguer per a gent gran. Aquesta cessió a l'Ajuntament ha fet possible la signatura dels convenis amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge, amb INCASOL i amb el Departament de Salut per a la construcció tant dels 16 habitatges assistits per a gent gran com el Centre d'Assistència Primària, respectivament.

El Departament de Salut ha inclòs en els Pressupostos del 2005 una inversió d'aproximadament 1.100.000 EUR per a la construcció del nou CAP i serveis en l'àmbit de l'assistència primària. Aquest equipament, que s'haurà d'ubicar a la plaça de Catalunya, forma part del projecte de la Cooperativa que l'Ajuntament de Teià està planificant

Signatura del conveni amb el president de l'Agrícola de Teià

des de més d'un any i mig amb els diversos departaments de la Generalitat de Catalunya que hi participen. El projecte també inclou la construcció de 16 habitatges de lloguer assistits per a gent gran, a càrrec del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya i INCASOL, a més de la construcció de dues plantes d'aparcament i la urbanització de la nova plaça de Catalunya, aquesta darrera actuació amb ajut del Programa d'Acció Territorial del PUOSC del Departament

de Governació i Administracions Públiques.

L'Agrícola de Teià obté, com a contraprestació, la permuta d'una local construït de 80 m2 per a seu social de l'entitat, a més de la gestió directa de 10 places d'aparcament. Val a dit, però, que el rendiment del lloguer i dels abonaments de 40 places d'aparcament revertiran directament en el finançament de serveis assistencials per a la gent gran de Teià.

Convenis amb Medi Ambient i Habitatge i INCASOL

Signats els convenis amb Medi Ambient i Habitatge i INCASOL per als habitatges socials de la Plana i per al nou CAP i 16 apartaments assistits per a gent gran de la plaça de Catalunya

L'Ajuntament de Teià ha signat amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge, amb INCASOL i amb el Departament de Salut el conveni per a la construcció del nou CAP de Teià i dels 16 habitatges assistits de lloguer per a gent gran a la

Encaixada entre el president de l'Agrícola, alcalde i conseller

plaça de Catalunya, a més del conveni de 80 habitatges socials al sector de la Plana, també a subscriure amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge i amb INCASOL. El conveni ha estat possible gràcies a la cessió del terreny de la Cooperativa a l'Ajuntament de Teià per part de l'Agrícola de Teià SCCL el passat 1 d'abril.

L'acte de signatura va tenir lloc a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Teià i, a més de la presència de l'alcalde, Andreu Bosch, va comptar amb l'assistència del conseller de Medi Ambient i Habitatge, Salvador Milà, amb el director del Servei Català de la Salut, Carles Manté, i amb el president de l'Agrícola de Teià SCCL, Francesc Valls.

El nou projecte de la plaça de Catalunya

Amb el primer conveni, l'Agrícola de Teià i l'Ajuntament de Teià cediran a l'Institut Català del Sòl una part de la finca de la seva propietat a la plaça Catalunya.

En aquesta finca, la Direcció General d'Habitatge, mitjançant l'INCASÒL, hi construirà en les dues plantes pis 16 habitatges de lloguer assistits per a gent gran qualificats com a habitatges amb protecció oficial; a la planta baixa, un Centre d'Assistència Primària de 450 m² de superfície que serà adquirit per CATSALUT; en les dues plantes soterrani sota la nova plaça, un aparcament d'unes 80 places, que serà adquirit i gestionat

per l'Ajuntament; i, en el conjunt de l'actuació també hi construirà quatre locals per situar-hi en dos d'ells, equipaments municipals assistencials, en un tercer, un local per a la Cooperativa Agrícola de Teià SCCP, i en un quart, per a destinar-lo a ús comercial a peu de la plaça de Catalunya. Aquests quatre locals els adquirirà en propietat l'Ajuntament. La urbanització de la plaça pública resultant a la coberta

de l'aparcament, la urbanitzarà el Departament de Governació a través del Pla Únic d'Obres i Serveis convingut amb l'Ajuntament.

Els 16 habitatges d'aquesta actuació tindran una superfície útil de 40 m² i seran d'un dormitori doble amb un bany complet adaptat, una sala menjador i cuina semioberta, amb un lloguer aproximat de 135 EUR al mes.

Formalització de l'acord a la sala de plens

80 pisos de protecció oficial a la Plana

El segon conveni preveu la construcció d'habitatges amb protecció oficial al Sector La Plana. L'Ajuntament de Teià cedirà gratuïtament a l'Institut Català del Sòl 6.200 m² de sostre residencial. La Direcció General d'Habitatge, a través de l'Institut Català del Sòl, durà a terme la construcció de 80 habitatges i aparcaments. Del total dels habitatges, 2/3 parts aproximadament seran de compra-venda i 1/3 part serà de lloguer.

Els habitatges de compra-venda seran d'uns 70 m² de superfície útil i tindran 3 dormitoris, un bany complet, traster convertible en bany petit i cuina preferentment tancada, estudiant la seva relació amb la sala d'estar. Els pisos tindran un cost previst de 76.000 EUR aprox. (el preu no inclou ni pàrquing ni traster).

Els habitatges de lloguer seran d'uns 60 m² de superfície útil i tindran 2 dormitoris dobles, bany complet i cuina semi-tancada, estudiant la seva relació amb la sala d'estar, amb un lloguer aprox. de 202 EUR al mes (el preu no inclou plaça de pàrquing, ni despeses de comunitat, ni traster en

el seu cas).

Tots els habitatges es destinaran a famílies amb residència habitual i permanent o bé amb lloc de treball al municipi de Teià. En la fixació dels criteris d'adjudicació hi participarà l'Ajuntament de Teià així com la Generalitat de Catalunya.

Com que la construcció es preveu que finalitzi la primavera del 2007, l'Ajuntament de Teià ja n'anirà informant oportunament. Fins que no es construeixin els pisos, l'Ajuntament de Teià no podrà obrir cap llista d'espera.

Obres al torrent de Casa Bru i voltants

Al llarg d'aquest estiu s'iniciaran les obres de complementació i adequació de les infraestructures urbanes dels carrers Torrent de Casa Bru, J. Torrents, Ebre, Maresme, Guilleries i de les Flors. Bàsicament es tracta de canviar, i en alguns trams, crear, el clavegueram, soterrar les línies elèctriques i renovar les conduccions de gas i aigua. Evidentment que es tracta d'una obra complexa pel lloc on es realitza però esperem que els resultats compensin les molèsties que generaran.

Al juny **l'alcalde** de Teià **cedirà** la presidència del Consorci del Parc de la Serralada Litoral a **l'alcalde de la Roca del Vallès**

Quan l'octubre del 2003 vaig assumir la presidència del Consorci del Parc de la Serralada Litoral, ho vaig fer sabent que ho feia formant part d'una proposta d'Executiva unitària que derivava d'un acord polític entre ERC i el PSC, integrada també per en Salvador Illa i el diputat Francesc Martos com a vicepresidents primer i segon respectivament, a més de la incorporació d'Àlex Asensio i Francesc Povedano en qualitat de vocals. Ja aleshores, el fet que hi hagués candidatura única, responia a un pacte entre ambdues formacions polítiques amb una presidència que preveïem compartida entre en Salvador Illa i jo mateix.

Tenint en compte que vaig assumir la primera etapa de la legislatura, ja vaig avançar al Consell Plenari de març que al Plenari de juny cediria la Presidència del Consorci a l'alcalde de la Roca del Vallès, Salvador Illa, i passaria a assumir, si així ho avalen els representants dels ens consorciats, la vicepresidència primera.

Des d'una perspectiva d'execució

dels programes d'actuació i de gestió i control polítics, poca cosa modificarem amb aquest canvi: de la mateixa manera que en aquests gairebé dos anys m'he sentit recolzat pel company Salvador Illa com a vicepresident primer, faré el mateix quan cedeixi la Presidència sota la seva responsabilitat.

Crec que el balanç parcial ens avala a tots dos: l'aprovació del Pla especial l'any passat, la implantació de la nova senyalització de parc, portes de parc i casc urbà; el compromís d'incorporació de la Generalitat de Catalunya al Consorci aquest 2005; la publicació de la Guia del Parc de la Serralada Litoral l'octubre passat, i el nou mapa del Parc publicat enguany; la signatura el 2004 del protocol de control i seguretat amb Mossos d'esquadra, Agents rurals i Polícies locals; la negociació del conveni laboral amb els treballadors del Parc; i tants altres aspectes i projectes en els quals he pogut participar activament, amb el suport i l'excel·lent disposició de la gerent, Montserrat Grau, i també amb el suport i la implicació de l'Àrea

d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona, especialment de la mà del nou conseller-delegat del Consorci, Jordi Bellapart. I també, és clar, comptant amb la professionalitat del personal laboral del Consorci (biòlegs, guardes i personal administratiu).

En definitiva, tots plegats hem contribuït a donar un nou impuls al nostre Parc, amb el convenciment que els ajuntaments cada cop hi hem d'estar més directament implicats. Si jo he estat el primer president alcalde dels municipis consorciats, en Salvador Illa serà el primer president alcalde del Vallès Oriental. Perquè Maresme i Vallès Oriental ens hem de sentir igualment corresponsables de l'espai d'interès natural que compartim. I no únicament des de la perspectiva municipal, sinó també —i ho dic amb un to de preocupació—, des de la perspectiva dels ens comarcals, que no han de desentendre's mai de la responsabilitat política que hi tenen.

Andreu Bosch i Rodoreda

Alcalde de Teià i president del Consorci del Parc de la Serralada Litoral

Guia de **telèfons** de Teià

Fotografia original de la portada de la Guia de telèfons de Teià

La guia de telèfons ha estat repartida a totes les cases dels poble i ha tingut una bona acollida entre els vilatans.

Pel que fa a la fotografia de la portada, aquesta forma part d'un conjunt de fotos que el grup municipal PSC va encarregar i que són a la pàgina web. El seu autor és en **Jordi Riera**.

És una fotografia digital realitzada amb un zoom d'aproximació, al migdia, el mes d'octubre de l'any 2000 en un punt que va de l'avinguda Kennedy a Aluminis Sala, SA.

(Nota: La fotografia no ha estat manipulada ni trucada.)

Fe d'errades de la Guia: *El telèfon dels Serveis Socials ha de ser: 93 540 61 40*

S'han iniciat les obres de protecció, consolidació, restauració i reintegració del jaciment de Vallmora (Teià)

El 25 d'abril es van iniciar les obres de la primera fase de protecció, consolidació, restauració i reintegració parcial en planta de les estructures i àmbits arqueològics susceptibles de meseïtzació del jaciment de Vallmora (Teià), d'acord amb la Fase 8 del Pla director CELLA VINARIA de centre d'interpretació museístic sobre els orígens i el comerç del vi a l'època romana.

A dalt, vista aèria del jaciment. A sota, realització de la restauració

Les obres d'aquesta primera fase, autoritzades per la Direcció General del Patrimoni Cultural, d'un import de 51.202 EUR, han estat adjudicades a l'empresa Conservació-Restauració Gamarra & Garcia, que preveu finalitzar a l'entorn de la primera quinzena de juliol. Aquestes obres es financien íntegrament amb la subvenció de fons europeus FEDER (2004-2005), el patrocini d'ACESA, d'acord amb el conveni signat el passat mes de desembre, i les aportacions d'Allela Vínicola Can Jonc SL, Materials Homs SL, Transports i Àrids Alsina SL i Caixa Laietana, derivades de sengles convenis.

Les altres fases de consolidació, restauració i reintegració que preveu el Pla director, que preveuen la reintegració parcial del jaciment i la reproducció de tres premses de vi i de diverses dolia, hauran de comptar amb l'informe favorable del Museu Arqueològic de Catalunya. És per això que l'alcalde de Teià, Andreu Bosch, i el director del projecte i redactor del Pla director, Antoni Martín, es van reunir el passat mes de maig amb la nova directora del Museu Arqueològic de Catalunya, Núria Rafel, per a analitzar i planificar la col·laboració d'aquest organisme en el projecte.

La nova directora del Museu d'Arqueologia de Catalunya visita el jaciment de Vallmora

El passat 11 de maig, la nova directora del Museu d'Arqueologia de Catalunya, Núria Rafel, va visitar Teià per tal d'entrevistar-se amb l'alcalde, Andreu Bosch, i amb l'arqueòleg director del Projecte CELLA VINARIA de centre d'interpretació museístic sobre els orígens i el comerç del vi a l'època romana, Antoni Martín.

Aquest encontre deriva de les negociacions i converses entre l'Ajuntament de Teià i la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya per tal de fixar els criteris i el marc de participació del Departament de Cultura en el projecte CELLA VINARIA, arran de les entrevistes mantingudes fins ara amb el director general del patrimoni Cultural, Francesc Tarrats. En aquest sentit, el projecte CELLA VINARIA i la museïtzació i posada en valor del jaciment vitivinícola de Vallmora (Teià) podria esdevenir un projecte col·laborador o associat al Museu d'Arqueologia de Catalunya.

La nova directora del MAC va poder observar personalment els treballs de la primera fase de restauració i reintegració d'estructures del jaciment, treballs que van començar el maig. Les altres fases del procés de reintegració i restauració hauran de comptar amb el vistiplau i l'informe corresponent del MAC, a més del de la DGPC.

Alella Vinícola treu al mercat el nou vi negre "Vallmora" i el presenta a la FICOEM de Teià

Alella Vinícola Can Jonc ha elaborat un nou vi negre batejat amb el topònim local Vallmora.

VALLMORA 2003 és un nou vi negre elaborat amb garnatxa negra 100%, criat en bóta de roure francès i americà durant 12 mesos. Els raïms provenen de les poques vinyes velles que queden a la Vall de Rials, cor de la Denominació d'Origen Alella. Aquesta zona està caracteritzada pel sòl granític meteoritzat, el sauló, que confereix als vins de les nostres vinyes una pròpia personalitat. Es tracta del primer monovarietal de Garnatxa negra elaborat a la DO, un vi que intenta expressar el caràcter mediterrani de la Garnatxa d'Alella, a pocs quilòmetres del mar.

Detall de l'etiqueta

Es va embotellar el gener del 2005 i s'ha comercialitzat a partir d'aquesta primavera. Se n'han elaborat 3.100 ampolles de 75 cl. i 300 magnums.

Alella Vinícola serà present a la Fira Comercial i Industrial (FICOEM) de

Teià d'aquest cap de setmana, una avinentesa que servirà per presentar i donar a conèixer aquest nou vi.

L'Ajuntament de Teià valora molt positivament aquesta novetat vinícola dins el marc del projecte de promoció econòmica i cultural del territori que s'està impulsant des del Projecte

CELLA VINARIA de centre d'interpretació museístic sobre l'origen i el comerç del vi a l'època romana, a través de la posada en valor del jaciment romà vitivinícola (segles I aC-lidC) del veral de Vallmora (Teià), un projecte en el qual també participa econòmicament Alella Vinícola Can Jonc, al costat de Caixa Laietana i el patrocini d'ACESA i el finançament europeu FEDER.

Pel que fa al topònim Vallmora, compartit per Teià i el Masnou, és la part més meridional de la vall de Rials, on el conreu de la vinya és present tant en terme municipal d'Alella com de Teià, i on ha aflorat el jaciment romà vitivinícola del veral que porta el mateix nom, dins el terme municipal de Teià.

Les troballes i la significació del jaciment de Vallmora (Teià) són descrites als nous Quaderns d'Arqueologia i Història de la Ciutat de Barcelona.

Al maig es va presentar a la capella de Santa Àgueda del Museu d'Història de la Ciutat, a Barcelona, el primer número de la nova etapa de la revista científica *Quaderns d'Arqueologia i Història de la Ciutat de Barcelona*, editada pel Museu d'Història de la Ciutat. L'acte de presentació, presidida per Ferran Mascarell, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, va comptar amb l'assistència dels millors arqueòlegs i historiadors catalans, entre els quals Josep Guitart, director de l'Institut d'Arqueologia Clàssica de Catalunya, i Frederic Udina, director de la revista en l'anterior etapa entre 1860 i 1980. En representació de l'Ajuntament de Teià, hi va assistir l'alcalde, Andreu Bosch.

En aquest primer número de la revista, hi trobem l'estudi científic «Personatges de *Barcino* i el vi laietà. Localització d'un *fundus* dels *Pedanii Clementes* a Teià (el Maresme) a partir de la troballa d'un *signaculum* de plom amb inscripció (segle II dC)», signat per Isabel Rodà, catedràtica d'Arqueologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, Antoni Martín, arqueòleg director del projecte *CELLA VINARIA* impulsat per l'Ajuntament de Teià, i Carles Velasco i Roser Arcos, codirectors de les excavacions al jaciment de Vallmora.

Amb aquest article, de projecció internacional, els autors han volgut donar a conèixer al

Signat un conveni amb Transports i Àrids ALSINA per a la restauració i reintegració del jaciment

El passat 1 d'abril va tenir lloc la signatura del Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Teià i Transports i Àrids Alsina SL, de Teià, com a col·laboració en l'execució del Projecte Cella Vinaria.

Signatura amb Francesc Fernández Alsina

D'acord amb els termes del conveni, **Transports i Àrids Alsina** es compromet a aportar gratuïtament el sauló i la pedra granítica necessària en les fases de reintegració i consolidació del jaciment del veral de Vallmora (Teià) com a col·laboració amb l'Ajuntament de Teià, d'acord amb el Pla director **Cella Vinaria**, fases que s'executaran entre el 2005 i el 2006.

Aquest conveni s'afegeix als convenis amb entitats privades ja signats amb Alella Vinícola Can Jonc, Caixa Laietana, Materials Homs i Maresme TV, a més del patrocini extraordinari d'ACESA des del 2003 ençà.

món científic el jaciment romà vitivinícola del Veral de Vallmora (Teià), la seva importància per a la producció i el comerç del vi laietà i tarraconense, i la notícia de la troballa l'any passat d'un segell de plom (un *signaculum*), amb inscripció. Aquesta inscripció revela el nom del responsable i del propietari del celler romà de producció industrial de vi, *Epictetus*, aleshores esclau de Luci Pedani Clement —nom de família ben coneguda i rica a la *Barcino* romana entre els segles I-II dC—, personatge que, un cop llibert, esdevé *sevir augustal*, en època de Trajà.

S'inclourà la **indicació de TEIÀ** en els panells indicadors de la **sortida 8 d'Alella de la C-32**

Després de les gestions dutes a terme per l'alcalde de Teià d'ençà del passat mes setembre amb el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, concretament amb la Delegació del Govern a les Societats Concessionàries d'Autopistes i amb la Direcció General de Carreteres, el director general de Carreteres, Jordi Follia, ha confirmat a l'Ajuntament de Teià mitjançant un escrit de data de 21 d'abril que s'ha donat el vistiplau a la petició de l'Ajuntament d'incloure la indicació de TEIÀ en els panells indicadors de la sortida 8 d'Alella de la C-32.

En aquest sentit, l'escrit del director general de Carreteres manifesta que tot i que "la sortida a Teià no es produeix de forma immediata sinó a través del Masnou", s'han tingut en compte tot un seguit de consideracions que l'Ajuntament de Teià al·legava per tal de justificar aquesta petició, com ara que "actualment a la sortida 8 només hi ha dues mencions (la del Masnou i la d'Alella), i és un nombre inferior al màxim permès de llegibilitat" i també tenint en compte que "la C-32 passa físicament al llarg d'un tram de dos quilòmetres pel municipi, dins el qual se situa l'àrea de servei", segons consta també en l'escrit del director general.

Amb aquesta mesura, els usuaris de la C-32 podran llegir la indicació de Teià en la senyalització de l'autopista i evitarà desorientacions i confusions que fins ara havien estat molt

freqüents. De fet, els usuaris de Teià de la C-32 ja utilitzen aquesta sortida 8 d'Alella i el Masnou com a sortida natural —de peatge— per a anar a Teià, amb un recorregut interior bàsicament pel municipi del Masnou, a través del camí d'Alella, com a alternativa al pas —sense peatge— per la N-II a l'alçada del Masnou i d'Ocata (a finals d'any, però, està previst que comencin les obres de construcció de la nova carretera que ha d'unir Teià directament amb la N-II, seguint el traçat lateral de la riera de Teià, una infraestructura viària inclosa en els pressupostos del 2005 de la Generalitat de Catalunya).

Amb aquest acord, la Direcció General de Carreteres ja ha donat les instruccions oportunes a la Delegació del Govern a les Societats Concessionàries d'Autopistes "per tal que coordini la implantació dels canvis necessaris".

Millores a la piscina municipal

Aquest estiu podrem gaudir, a la piscina municipal, d'algunes millores que afavoriran la qualitat del servei. En primer lloc, s'ha construït una carpa a la zona de la piscina dels petits. És un disseny propi dels Serveis de Manteniment i que han realitzat en Quico Casals, en Carles Martínez i en Jaume Sotomayor. Per altra banda, es van adquirir, en la subhasta del Fòrum, unes taules i bancs per gaudir d'aquest espai. Desitgem que facin un bon servei.

L'empresa pública **GISA ha publicat al DOGC la licitació del projecte de les obres d'ampliació de l'escola El Cim**

Un any i mig més tard de les previsions i dels compromisos de l'anterior Departament d'Ensenyament i de l'actual Departament d'Educació, el DOGC del 15 d'abril ha publicat la licitació per part de l'empresa pública GISA de l'assistència tècnica per a la redacció del Projecte Bàsic i d'Execució, de l'Estudi de Seguretat i Salut, del Projecte d'activitats per a Llicència ambiental, de l'Estudi de Patologies, de l'Estudi Geotècnic i de l'Aixecament de Plànols i posterior Direcció d'obra d'ampliació del CEIP El Cim de Teià. El termini previst de lliurament dels Projectes i dels Estudis serà de 7 mesos a partir de la seva adjudicació.

Tant el director general de Centres Docents, Tomàs de San Cristóbal, com el director dels Serveis Territorials, Jordi Roca, s'han compromès amb l'Ajuntament de Teià en una reunió amb l'alcalde i el regidor d'Educació que l'inici de les obres de construcció, un cop presentat el Projecte Bàsic i d'Execució, estan previstes per al 2006.

Aquesta obra és molt urgent, tenint en compte que l'Ajuntament ja ha hagut d'habilitar per compte propi la triplicació de les aules de P3 i P4 els dos cursos anteriors. Amb les dades de preinscripció, de cara al curs 2005/2006 la direcció de l'escola i l'Ajuntament han previst la necessitat, en detriment d'altres espais complementaris i compartits del centre, la triplicació de les aules de P5 i de 1r de Primària, d'un cost aproximat de 18.000 Eur, quantitat que des de l'Ajuntament se sol·licitarà al Departament d'Educació, concretament a la direcció territorial.

Anàlisi de la política sancionadora a la via pública

Coincidint amb les peticions d'alguns vilatans i vilatanes hem analitzat la política sancionadora a la via pública, allò que habitualment anomenem "les multes".

Aquí teniu un quadre estadístic de l'anàlisi:

Denúncies de trànsit	2003		2004		2005	
	nombre	% dia	nombre	% dia	nombre	% dia
Estàtiques	695	1,9	626	1,72	216	2
Dinàmiques	85	0,23	130	0,36	41	0,30
Anul·lades	472	1,29	441	1,21	78	0,58
Avisos	1.555	4,26	1.792	4,91	463	3,43

Denúncies de trànsit estàtiques	2003		2004		2005	
	nombre	% dia	nombre	% dia	nombre	% dia
Estacionar en un pas de vianants	90	0,13	73	0,12	21	0,10
Estacionar davant de rebaixos	33	1,05	31	0,05	5	0,02
Estacionar sobre la vorera	70	0,10	69	0,11	25	0,12
Estacionar zona reservada minusvàlids	-	-	-	-	28	0,13

S'hi dedueix que hi ha un augment en el control que es realitza sobre allò que anomenem disciplina viària. Hem observat que molt sovint hi ha una certa relaxació quant a l'acompliment de la normativa vigent (hi ha gent que no té manies a aparcar davant d'un pas de vianants, de fer-ho en doble fila, de circular amb excés de velocitat...). El fet que visquem en un poble no vol dir que s'hagi de ser més displicent en l'acompliment de la normativa. Una relaxació en aquest tema pot tenir conseqüències molt desagradables per a la convivència.

L'ADF de Teià obté el 2n premi Ones Mediterrània 2005

L'Agrupació de Defensa Forestal (ADF) de Teià ha estat guardonada amb el segon premi Ones Mediterrània 2005 convocat pel Centre d'Iniciatives Ecològiques Mediterrània i dotat amb 1.800 EUR pel projecte de prevenció d'incendis i recuperació de l'entorn natural de Teià.

El projecte de prevenció d'incendis de l'ADF de Teià es desenvolupa en dues línies: les tasques de manteniment i recuperació de camins forestals i la recuperació de fonts i establiment de punts d'aigua per a tasques d'extinció de foc. El primer premi, dotat amb

5.000 EUR, se'l va endur l'Orquestra Berguedà, pel cycle d'espectacles destinats a recaptar fons per reforestar els boscos cremats del Bages el 1994.

L'acte va tenir lloc divendres passat a Tarragona. En nom de l'ADF hi van assistir el president, Francesc Casals, que va recollir el premi, i altres membres directius, a més del regidor de Governació de l'Ajuntament de Teià, Agustí Barbolla.

Campanya contra els sorolls

Ara que arriba el bon temps, l'Ajuntament de Teià, mitjançant la Regidoria de Governació, engega una nova campanya de conscienciació ciutadana contra la contaminació acústica provocada per les motocicletes i els ciclomotors entre el 15 de juny i el 15 de setembre de 2005.

La finalitat d'aquesta campanya és procurar una millor qualitat de vida per als vilatans i vilatanes i conscienciar els propietaris dels vehicles de la seva responsabilitat. Durant la campanya, primer s'informarà els conductors i conductores, fent-los una revisió gratuïta per recordar que encara són a temps de normalitzar el soroll del seu tub d'escapament i s'avisarà que la llei preveu multes de quanties importants en cas que s'hagin modificat les característiques originals del vehicle.

Una vegada finalitzada la campanya informativa es donarà pas a les sancions contra aquells vehicles que superin els límits de decibels permesos. D'aquesta manera, quan es detecti un ciclomotor que infringeixi l'ordenança municipal de circulació pel que fa a l'emissió de sorolls, serà denunciat i immobilitzat al dipòsit municipal, per no complir les condicions exigides per circular. Tots els vehicles immobilitzats hauran d'ésser reparats abans de ser posats novament en circulació.

Carta informativa

Teià, 3 de maig de 2005

Benvolguts i benvolgudes paradistes, clients i clientes del Mercat municipal de Teià i comerços adjacents:

Com sabeu, estan a punt d'iniciar-se les obres d'inversió pública de millora dels serveis i pavimentació del torrent de Casa Bru i carrers adjacents, unes obres que afectaran durant aproximadament sis mesos l'activitat normal de la plaça de Catalunya i tot el sector veïnal i comercial. És una obra d'inversió, però, molt urgent, tant des d'una perspectiva de salubritat pública com de condicionament i millora dels casc antic.

Complementàriament, a partir del mes de juny, encara sense data concreta, es procedirà a l'enderroc

de l'edifici de la Cooperativa, per a la construcció d'un aparcament soterrat, el nou CAP i els habitatges assistits de lloguer per a gent gran, a més de l'eixamplament de la plaça. És un projecte amb el qual canviarà tot l'entorn del mercat i de la plaça de Catalunya i, per extensió, el centre del poble. Les obres d'enderroc duraran ben bé uns 15 dies, després dels quals s'habilitarà l'aparcament gratuït al solar fins a l'inici de les obres al llarg del 2006.

Des de l'Ajuntament de Teià i les àrees afectades, com ara

Governació, Mobilitat, Urbanisme, Serveis i Comerç, mirarem que els efectes per a l'activitat comercial sigui tan atenuada com sigui possible. Tanmateix, us demanem comprensió, ja que l'objecte de millora s'ho mereix.

Per a qualsevol dubte, podeu posar-vos en contacte amb la Policia Local o amb les oficines d'informació municipals.

Cordialment,

Andreu Bosch i Rodoreda
Alcalde

La delegació de Massarosa per a l'agermanament ha visitat Teià

Entre el 5 i el 9 de maig la delegació institucional de Massarosa (província de Lucca, Toscana, Itàlia), constituïda per set persones, entre les quals l'alcalde, Fabrizio Larini, i el regidor de Medi Ambient, Fabio Francesconi, han visitat Teià per a enllestir els passos previs d'agermanament entre tots dos municipis.

Al marge de la recepció oficial a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Teià, també han pogut conèixer el teixit associatiu de Teià, el món empresarial local i l'escola El Cim. A Teià han pogut visitar el jaciment arqueològic de Vallmora i van inaugurar la fira comercial i industrial FICOEM, amb la presència del president del Consell Comarcal del Maresme, Pere Almera. També van conèixer l'església parroquial de Teià, amb visita guiada de mossèn Josep-Lluís Molas, la fàbrica del Blanqueig de Jordi Puigoriol Sala, el Casal de la Gent Gran de Teià, a Ca la Cecília, i el nou centre assistencial AMMA.

També han conegut la comarca, concretament la seu a Cabrera

del Parc de la Serralada Litoral (Massarosa forma part del Parco Regionale Massaciucoli-San Rossore-Migliarini), amb un recorregut pel territori, amb aturada a l'ermita de Sant Mateu; la Cooperativa modernista de l'Allella Vinícola, per a la presentació del nou vi negre Vallmora; i el Mercat de la Flor i la Planta Ornamental de Catalunya de Vilassar de Mar.

L'alcalde de Massarosa preveu que al setembre o a l'octubre es pugui formalitzar oficialment l'agermanament a Itàlia.

Per a més informació, consulteu:

www.teia.net

<<http://www.teia.net/>>

Crònica de la Ficoem

(Sant Ponç 2005)

Un any més i gràcies a la participació dels expositors, els patrocinadors i els col.laboradors amb l'esforç i dedicació del personal i treballadors de l'Ajuntament es va poder portar a terme la Ficoem-Sant Ponç, el cap de setmana 7 i 8 de maig. També el bon temps va ser un element important perquè la gent sortís a passejar i visitar la fira.

La fira situada al Parc de Can Godó i la plaça de les Teixidores i Urdidores va ser la plataforma dels estands de les entitats, els artesans i els comerciants participants. Una gran pancarta des d'un elevador de mobles feia el decorat publicitari de la fira.

El Mercat de Segona Mà que, cada any, organitza l'AMPA de l'Escola El Cim amb l'objectiu de recaptar diners per a l'associació i que a la vegada, promou com a eina educativa el reciclatge i l'aprofitament juntament amb la Taverna de Cinquè, que és el bar que els pares i les mares dels alumnes de cinquè de l'Escola El Cim gestionen per recaptar diners per al viatge de final de curs dels seus fills, van completar l'espai firaire.

Com a mitjà de transport públic, el trenet va tornar a ser l'enllaç entre l'aparcament de can Llaurador i la fira, a més de ser l'atracció de petits i grans.

Enguany, aprofitant que la visita de

la delegació de Massarosa era entre nosaltres, el seu alcalde va presidir la inauguració de la fira, acompanyat del nostre alcalde, Andreu Bosch i el regidor de Promoció Econòmica, Josep M. Gallés juntament amb l'assistència del president del Consell Comarcal i alcalde de Vilassar de Mar, Pere Almera, l'alcalde de Premià de Dalt, Sebastià Pujol, la regidora de Promoció Econòmica de Premià de Dalt, Trinitat Ros, la resta de components de la delegació de Massarosa i la de regidors i regidores de l'Ajuntament de Teià.

Pel que fa a trobades, cal destacar el rècord de participació de puntaires (187) vingudes de diferents indrets de Catalunya, fins i tot de Menorca. La nostra felicitació per a les organitzadores.

Molt participativa va ser també la trobada dels col.leccionistes de plaques de cava ja que van poder intercanviar i augmentar les seves col.leccions. I com a novetat d'aquest any a la fira i gràcies als afeccionats de vehicles antics es va poder fer una mostra i posteriorment una desfilada d'aquests per la Riera i pel passeig del Castanyer que van deixar embadalits als més petits i als més grans els van fer recordar la mobilització de temps passats.

Les actuacions en viu van anar a càrrec dels alumnes de les escoles de música Cadença i Clau de Sol, els quals van deleitar al públic assistent, i els alumnes de ball de l'escola de ball Pas

FICOEM 2005

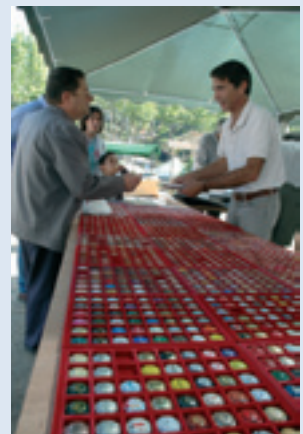
Cartell publicitari

Bàsic que amb la seva demostració de ball, estem segurs van encoratjar a més d'una persona a apuntar-se per aprendre alguna d'aquestes facetes artístiques.

Una audició i ballada de sardanes va arrodonir l'ambient festiu i tradicional de la fira.

I per últim, no hi podia faltar la part culinària que va funcionar molt bé gràcies a la participació d'alguns monitors i pares de l'Agrupament Escolta Mintaka, en la cocció de botifarres, al matí i, a la tarda, als monitors de l'Esplai Itaca que van servir la xocolatada per a tots els assistents.

En resum, va ser un cap de setmana en què tothom va poder gaudir d'un ambient de trobada i de festa.

Quinzena cultural de **Sant Jordi**

En motiu de la celebració de la diada de Sant Jordi, un any més s'han programat a Teià un seguit d'actes culturals a proposta de la regidoria de Cultura i de diverses entitats del poble.

Els actes de celebració de la diada es van iniciar el dissabte 16 d'abril coincidint amb l'acte d'homenatge al tenor Pau Civil, organitzat per l'Associació per a la Salvaguarda del Patrimoni Enregistrat (ASPE).

El dimecres 20 d'abril els alumnes del curs de català de nivell E-1 van participar per primera vegada en els actes de Sant Jordi amb una **lectura de contes a La Unió**. L'acte el va organitzar l'Oficina de Català de Teià i s'emmarcava en la campanya "Dóna corda al català". Esperem que aquesta iniciativa tingui continuïtat l'any que ve.

El divendres 22 d'abril

van tenir lloc les jornades científiques i divulgatives sobre els **Privilegis de Teià**, en el marc de la celebració del 500 aniversari d'aquest fet històric. Les ponències van anar a càrrec de Ramon Alberch, director del Sistema d'Arxius de Catalunya; Mª Teresa Ferrer, cap del Dept. d'Estudis Medievals del CSIC; i Armand de Fluvià, president de la Societat Catalana de Genealogia, Heràldica, Sigil·lografia i Vexil·lologia.

Restauració dels Privilegis de Teià (1505), a cura d'Estudi B2 i a càrrec de la Subdirecció General d'Arxius de la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya.

En el mateix acte es va poder contemplar el resultat de la restauració del document original dels Privilegis, que ha assumit totalment la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya.

La diada de Sant Jordi es va iniciar al matí amb un **nou espectacle familiar a La Unió** dedicat als contes, a càrrec de la Cia. De Teatre Anna Roca.

A la tarda es va procedir al **lliurament de premis del Concurs de fotografia de Festa Major 2004** a Ca la Cecília, on romandran exposades les obres participants durant tot el mes de maig.

El primer premi se'l va endur Antoni Falcó amb l'obra "Peu de gegant", i el segon premi es va atorgar a l'obra "Pluja" d'Andreu Ganges.

A la nit la Societat La Flor de La Palma, i concretament el grup **Tres o Vint**, va oferir al **públic del teatre la segona edició dels Monòlegs**, consolidant aquesta proposta d'espectacle per part de l'entitat. En aquesta ocasió van comptar amb la presència de la Lloïl Bertran com a artista convidada.

Primer premi del Concurs de fotografia de Festa Major 2004.
Títol de l'obra: Peu de gegant, d'Antoni Falcó.

El diumenge 24 d'abril

va tenir lloc al matí el tradicional lliurament de premis de la fase local de la XXII Mostra Literària del Maresme, que ha comptat enguany amb una participació de més de 200 treballs. Els treballs guanyadors, dels quals trobareu la relació en aquest mateix butlletí, passen ara a la fase comarcal que se celebrarà a Premià de Dalt.

A la tarda del mateix diumenge va tenir lloc el tradicional Concert de Sant Jordi. La coral Picarol (petits i mitjans), el cor Atàlia i la coral Esclat, acompanyats pels alumnes de l'escola de música Cadença, van ser els protagonistes d'aquesta vetllada musical a la qual ja ens tenen acostumats per aquestes dates.

El dimecres 27 d'abril

va ser el torn del grup Dones 21, que en aquesta ocasió van organitzar a La Unió una taula rodona amb el títol "Mares i filles". La proposta s'adreçava a dones de diferents generacions disposades a compartir opinions sobre el fet de la maternitat.

Finalment, vatançar la programació de Sant Jordi un acte molt vinculat al fons d'aquesta celebració: la presentació d'un llibre. Una presentació amb un regust molt especial, ja que es tractava del primer llibre publicat pel teianenc Roger Castells.

El llibre es titula "Jo també t'estimo", i és un recull de relats breus. El teniu a la vostra disposició a les llibreries i a la biblioteca de La Unió.

Durant aquestes dates

també es va poder gaudir a La Unió de l'exposició del fotògraf amateur Joan Xicart. Amb el títol "Fotografiant cims i ciutats: Joan Xicart (1878 - 1954)", aquesta exposició recollia imatges dels viatges d'aquest fotògraf d'una qualitat extraordinària.

XXII Mostra Literària – Teià 2005

Prosa

1r. Premi:	El pallaso que feia plorar de Laia Maxé Romeu	Categoria A (de 6 a 8 anys)
Accèssit:	Les sabates màgiques de Roger Bascompte Vilà La llauna buida de Marc Anguera Suazo	
Categoria B (de 9 a 11 anys)		
1r. Premi:	Un rècord i un record per en Robert de Guillem Almirall Parra	
Accèssit:	Una petita història d'amor de Jéssica Rangel Falcom	
Categoria C (de 12 a 14 anys)		
1r. Premi:	Cap a l'illa de la llibertat de Andreu Porta Espel Volia llibertat de Carlota Mas	
Accèssit:	Un món apart de Adriana Sol Redón	
Categoria E (a partir de 19 anys)		
1r. Premi:	Vivències de Helena Riba Cortacans	
Accèssit:	Alicia de Isabel Montoliu Cayuela	

Poesia

1r. Premi:	Els colors de l'any de Mario López Sancho	Categoria A (de 6 a 8 anys)
Accèssit:	La mona de Alba Soler Pedro	
Categoria B (de 9 a 11 anys)		
1r. Premi:	La pau de Pau Barbolla Azcárate	
Accèssit:	L'últim any de Judith Aguilar Casas	
Categoria C (de 12 a 14 anys)		
1r. Premi:	La sirena de Begur de Gal·la Castells Andinyach	
Accèssit:	La meva gossa s'ha escapat de Darío Ramírez	
Categoria E (a partir de 19 anys)		
Accèssit:	Pensaments de Pepita Castellví Bona	

A més, en l'espai del **Relat** podeu fer un tast d'alguna de les obres guanyadores.

I entre elles, un conjunt de fotografies fruit de la seva vinculació amb Teià, entre les quals vam poder contemplar paisatges i retrats de

gent inèdits que complementaven els plafons centrals i que han passat a formar part del fons fotogràfic de Teià.

Aquest curs 2005-2006 s'amplia un grup a P5 i 1r

Segons la matrícula per aquest curs 2005-2006 caldrà ampliar en una classe els cursos de P5 i 1r del CEIP El Cim. Les obres d'adaptació suposaran una despesa extra d'aproximadament uns 18.000 EUR que l'Ajuntament assumirà de forma extraordinària malgrat que dita despesa hauria d'assumir-la el mateix Departament d'Educació. Aquesta nova distribució de les aules farà que es perdin uns espais que malgrat que no siguin formalment necessaris creiem que sí que afavoreixen la qualitat de la nostra escola. Aprofitarem les obres d'ampliació per tal de reclamar els espais que ara hauran de desaparèixer.

L'ampliació de la 3a línia, en marxa

A primer de Juny haurà estat escollit l'arquitecte o equip d'arquitectes que portaran endavant el projecte d'ampliació de la 3a línia de El Cim. Aquesta intervenció també suposarà la reforma i adaptació de l'escola actual. Ja sabem, per experiència, que parlar de dates és força arriscat i, amb la prudència que pertoca, el Departament d'educació apunta el curs 2008-2009 com a data per a la finalització completa d'aquesta actuació. No cal dir que des de l'equip de govern vetllarem perquè hi hagi el mínim d'endarreriments possibles. En propers Butlletins anirem explicant la marxa del procés.

Programa de socialització dels llibres de text

Des de fa uns mesos, i a iniciativa de l'AMPA de El Cim, estem treballant conjuntament amb l'equip docent en una proposta de socialització dels llibres de text. Ha coincidit amb les manifestacions del Departament en relació al mateix tema. La proposta conjunta serà presentada al Consell Escolar per a la seva aprovació. Partint del respecte a l'exercici docent respecte a la utilització dels llibres de text, es tracta de reutilitzar tant com sigui possible la majoria dels llibres amb la intenció d'aprofundir en la idea d'una societat sostenible i en el consegüent estalvi econòmic per a les famílies a final del cicle.

La pintora Marta Fortuny dona una aquarel·la

La pintora masnovina Marta Fortuny, que aquest mes de maig ha exposat una col·lecció d'aquarel·les i quadres a la Sala d'Exposicions de la Casa Municipal de Cultura, ha donat a l'Ajuntament de Teià l'aquarel·la "El bosc meravellós", de dimensions considerables, que recull una imatge dels pins monumentals de can Cambrai. El quadre ha estat col·locat al vestíbul d'Alcaldia i Secretaria de l'Ajuntament de Teià i amplia el fons d'art municipal.

Una aquarel·la de Fortuny també va ser obsequiada per part de l'Ajuntament de Teià a la delegació de Massarosa i al seu Ajuntament, ciutat toscana amb la qual Teià es vol agermanar.

"Teià t'educa", també a l'estiu

Seguint amb l'ofertad'estiu, novament s'ofereixen els Casals d'estiu. Ha estat escollida, en un concurs obert, la mateixa empresa que ho va assumir l'any passat. També aquest any des de la Regidoria hi haurà una línia oberta d'ajuts que podeu consultar al web de l'Ajuntament (www.teia.net) Aquesta és una oferta pública que pretén donar un servei de qualitat i educatiu aprofitant els equipaments de titularitat municipal i, alhora, afavorir la conciliació entre la vida familiar i la laboral.

Programes educatius als centres públics

Des de la Regidoria s'han portat a terme els següents programes educatius:

Al CEIP El Cim:

"Educatió Vial", programa que complementa el currículum escolar per a l'alumnat de 5è i 6è.

"L'aventura de la vida", programa educatiu de suport a la tutoria per a l'alumnat de 3r i 4t d'ESO.

A l'IES Alella:

"Sexualitat i sida", taller i actuació teatral per a l'alumnat de 3r i 4t d'ESO, i 1r de batxillerat.

"Prevenió de drogues", taller per a l'alumnat de 3r ESO i xerrada-taller per als seus pares i mares.

"Servei d'orientació i d'estudis i professions", sessions realitzades des del gener fins al maig per a l'alumnat de 4t d'ESO.

Concerts d'estiu als jardins

Des de la regidoria de Cultura, conjuntament amb la CMC La Unió, s'està enllestit la proposta de concerts als jardins per a aquest estiu.

Després de la bona acollida de la primera edició l'any passat, dedicada al jazz, la intenció és repetir l'experiència durant quatre vespres del mes de juliol d'enguany, complementats pel ja tradicional concert als Jardins de Can Godó.

De moment, i a falta de la informació concreta que trobareu a l'agenda, ja us podem avançar la possible participació d'un grup cubà d'havaneres, i d'una vetllada dedicada a la bossanova.

Si encara no quedeu convençuts, només ens resta animar-vos a descobrir alguna sorpresa més que ens reservem únicament per a aquells que vulgueu acompanyar-nos.

Elecció de la Junta del Casal de la Gent Gran de Teià

El dia 22 del passat mes de gener d'enguany, va ésser renovada, amb l'aprovació dels mateixos càrrecs, la Junta del Casal de la Gent Gran, per unanimitat dels assistents a l'Assemblea, quedant la composició de la Junta de la manera següent: **President, Jordi Franquet; Sots-president, Jaume Bardavio; Marcel Castells, Antonio Falcó, Miquel Caballer, Montserrat Fuster, Miquel Puigvert, Miquel Riera, Martí Casals, i Josep Pujolriu.**

Sortida a Montserrat: Com cada any, en el mes d'abril, el Casal de la Gent Gran, amb la col·laboració de l'Ajuntament, organitza una sortida a Montserrat oberta a tots els públics. Enguany, el 16 d'abril vam ser quasi 150 persones les assistents a aquesta excursió, amb la visita a Montserrat i un gran dinar a Òdena. Esperem que l'any vinent, siguem molts més els qui ens animem a anar-hi.

Taller-Seminari La Toscana: El Taller sobre La Toscana, organitzat per la Regidoria de Gent Gran de l'Ajuntament de Teià, però dirigit i obert al públic de totes les edats, ha finalitzat aquest mes de juny, amb èxit de participants. Agraïm, especialment, la col·laboració voluntària de Vittorio Sibona en l'organització d'aquesta activitat, així com al Casal de la Gent Gran, per obrir-nos les seves portes, i sobretot a tots els qui heu volgut assistir.

SERVEI DE PEDIATRIA

**Consultori Municipal
de Salut de Teià**

Dilluns i Dimecres de 15h-20h

Tel: 93 540 12 03

S'inicia el Club de la feina

El Servei Local d'Ocupació obrirà a partir d'ara, cada dimecres, el Club de la Feina

Aquesta iniciativa municipal, que funciona en d'altres municipis de Catalunya amb resultats excel·lents, és un servei d'informació i autoconsulta que té com a objectiu posar a la disposició de les persones desocupades, de totes les edats, les eines necessàries per facilitar la recerca activa de treball. Resta també obert a aquelles treballadores i treballadors en actiu que busquen una millora de la seva situació laboral actual.

El Club de la Feina és una bona eina per facilitar l'ús de les noves tecnologies com a mitjà per a la recerca de feina i poder realitzar consultes d'ofertes, accedir a les borses de treball, la recerca d'informació relacionada amb l'ocupació, la formació activa, la realització del currículum...

Diumenge 10 de juliol, a les Piscines Municipals

Mulla't

per l'Esclerosi Múltiple !

mulla't
per l'esclerosi múltiple

Des del Servei Local d'Ocupació es farà un seguiment de totes les persones que s'hi adrecin, assessorant-los i informant-los sobre tots aquells dubtes que puguin tenir els usuaris. El Club de la Feina s'obrirà cada dimecres de 11:30 a 14:30 al Casal de Joventut, situat al Parc de Can Godó.

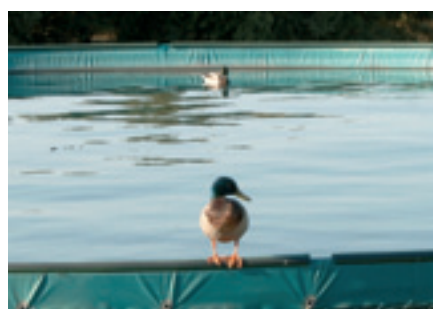
Us hi esperem!!

Canvi en el Servei Local d'Ocupació

Després de cinc anys de treballar entre nosaltres, la Sra. Eulàlia Sàez ha deixat l'oficina del Servei Local d'Ocupació. La substituirà, a l'espera que es convoqui la plaça, la Sra. Anna Moreno Castells, que té la qualificació idònia per a aquesta funció i prové de l'Institut Municipal de Promoció Econòmica de Mataró.

Ànecs de coll verd, uns nous veïns

Una comunitat d'ànecs de coll verd (*Anas platyrhynchos*) s'ha instal·lat al coll de Can Gurguí. Malgrat que és l'ànec més comú del país, fins ara no havíem gaudit de la seva presència. Identificar-los és fàcil: Les femelles són brunenques com les de moltes altres espècies d'ànec, però són de mida molt més grossa i mostren una petita franja verda característica al costat de l'ala.

Campanya: Dóna corda al català

Dins dels actes de la Setmana Cultural de Sant Jordi, els alumnes del curs E1 (Elemental 1) van fer una lectura de contes en català.

Els alumnes provinents d'arreu de l'Estat espanyol i d'altres països com Polònia, Alemanya, El Salvador, Itàlia, Holanda van mostrar amb fluïdesa i com diu la campanya "sense vergonya" el seu avanç en l'aprenentatge de la llengua catalana.

La preparació de l'acte va estimular-los en la lectura de contes i històries infantils que també formen part de la nostra cultura.

Des d'aquí els volem felicitar i els animem a continuar Parlar en català, sense por i amb llibertat.

Dins la campanya "Dóna corda al català" vam posar una parada a la Fira de la FICOEM - SANT PONÇ amb material informatiu per facilitar l'aprenentatge del català amb la presència de la QUETA.

Voluntaris per la llengua

En aquest segon trimestre, hi ha quatre parelles lingüístiques, esperem continuar formant-ne més.

Ensenyament

Ja som a la recta final del curs 2004-2005, i com en tot final de curs hi ha previst fer una avaluació per als alumnes dels cinc cursos (3 a distància i 2 de presencials). Aquesta avaluació tindrà lloc dins la primera setmana de juny.

Amb els alumnes de l'E1 estem preparant un llibret amb l'autobiografia de tots els alumnes com a treball de final de curs. Esperem sortir-nos-en! Ja estem preparant la planificació de cursos per al curs vinent, ja us n'anirem informant.

Dolors Badia
PERRUQUERIA HOME - DONA

Passeig la Riera, 72
Tel. 93 555 94 52 - TEIÀ

Publicitat Espais publicitaris al Butlletí

Per a més informació:
AJUNTAMENT DE TEIÀ
C/ Pere Noguera, 12 tel:93 540 93 50
butlleti@teia.net

TRACTAMENT D'AIGÜES
TEIÀ S.L.
INSTALLACIONS
AIGUA - GAS - ELECTRICITAT

- Reg per aspersió
- Depuració, Descalcificació, osmosi.
- Construcció i reparació de piscines, manteniment, productes i accessoris.
- Instal·ladors autoritzats.

PASSEIG LA RIERA, 6
93 540 33 93

A Teià,
ho fem bé!

L'orgànica,
al contenidor
marró

La recollida de la brossa orgànica continua sense créixer

Les dades comparatives del primer quadrimestre del 2004 i 2005 mostren que les tones de brossa orgànica recollida s'estabilitza però no creix, i no acabem de superar la xifra desitjada dels 20.000 kg mensuals, malgrat que l'Ajuntament

de Teià enguany subministra gratuïtament bosses compostables per a la brossa orgànica.

Ara bé, aquestes xifres donen una segona dada important: la quantitat de brossa de rebuig disminueix, la

qual cosa vol dir que s'estan utilitzant més els contenidors de les tres fraccions reciclables (paper i cartró; envasos de plàstic i llaunes; vidre i ampolles) i que s'està utilitzant més la deixalleria mancomunada (que permetrà reduccions de l'import de la taxa d'escombraries de l'any que ve si s'hi ha anat un mínim de sis vegades).

Brossa de rebuig i brossa orgànica

2004	Sòlids	Orgànica	Total
Gener	174.760 kg	11.720 kg	186.480 kg
Febrer	146.660 kg	18.320 kg	164.980 kg
Març	179.140 kg	21.060 kg	200.200 kg
Abril	184.800 kg	20.060 kg	204.860 kg

2005	Sòlids	Orgànica	Total
Gener	165.720 kg	16.940 kg	182.660 kg
Febrer	145.980 kg	14.680 kg	160.660 kg
Març	165.240 kg	16.640 kg	181.880 kg
Abril	176.040 kg	18.820 kg	194.860 kg

QUÈ HI POSAREM AL CONTENIDOR MARRÓ ?

Cartell bosses compostables gratuïtes

Ens cal el vostre ajut per a una recollida més sostenible de la brossa.

Si us plau, separeu la brossa orgànica a casa i dipositeu-la als contenidors marrons.

Ens hi juguem molt.

QUÈ NO HI POSAREM ?

- Llaunes, xapes i metalls
- Plàstics i envasos de plàstic
- Envasos de Tetra Brik
- Embolcallis de composició mixta
- Paper d'alumini
- Bolquers i compreses
- Pols d'escombrar
- Cendra i burilles de cigarreta
- Restes d'articles de pell i tèxtils
- Restes de ceràmica
- Restes de bricolatge
- Vidre i envasos de vidre
- Paper de diari i revista
- Cartró

Gràcies per la teva participació!

El tenor Pau Civil, homenatjat a Teià

El passat 16 d'abril va tenir lloc a la Unió l'Homenatge a Pau Civil, acte organitzat per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Teià i per l'Associació per a la Salvaguarda del Patrimoni Enregistrat. A l'acte hi van assistir els seus tres fills, amb una intervenció de Joan Pau, autor del llibre biogràfic dedicat al tenor.

Aprofitem aquest espai per recordar que Pau Civil, nascut a Teià el 1988, per acord de Ple de l'any 2003 tindrà un nom de carrer al sector de Rials-Garrofers. A més reproduïm una fotografia en què apareix Civil envoltat dels seus fills i d'una bona colla de teianencs i teianenques a la font de can Gurguí, una fotografia que forma part del fons i de l'exposició "Fotografiant cims i ciutats. Joan Xicart (1878 - 1954)" que va ser exposat el passat mes d'abril a la Unió per gentilesa de Carmen Seseña.

Records i anècdotes de Civil a Teià

El 9 d'octubre de 1927, en Pau Civil es va acomiadar de Teià en una actuació al teatre de la Palma per tal d'iniciar la seva formació a Milà (Itàlia). Com recorda en **Joaquim Botey**, "en el curs d'aquest acte de comiat, se li va lliurar tota la recaptació per ajudar-lo a emprendre els seus estudis musicals a Milà". Aquell dia, Civil va prometre que "de regresar triunfante, daré un concierto en homenaje a los pobres y necesitados de mi villa natal". Civil va complir la promesa el 3 de setembre de 1944, a la Palma, amb un concert de "romanzas, duetos y tercetos de óperas, arias y canciones del género lírico español" en què, a més de la seva participació com a tenor, hi van actuar Susana Pelaracci, soprano, Lolita Torrento, soprano lírica, i Antonio Cabanes, baríton.

En el Butlletí Parroquial del 4 de novembre de 1988 trobarem una ressenya biogràfica, en la qual llegim que en "Pau Civil Costa, nasqué a Teià, el dia 20 de novembre de 1899, a la carretera d'en Sarró, a la casa que en l'actualitat és del senyor Joan Puigoriol". "De jove formà part de l'equip de futbol del poble, i es conta que quan anaven amb les tartanes d'en Det a jugar als pobles veïns, els cants que ell entonava en les tartanes eren motiu d'atenció pels pobles per on passaven".

L'article en qüestió, signat amb les sigles "P. R. (un ex del grup escènic de la Flor de la Palma)", explica una altra anècdota sobre el compromís artístic de Civil amb Teià: "L'any 1951, el senyor Civil, gran aficionat al teatre català, s'introduí al grup de teatre de La Flor de la Palma i es brindà per dirigir l'obra d'En Josep M. de Segarra La filla del

Foto del fons Joan Xicart, amb Civil al mig

Carmesí, que es representà el dia 11 de novembre, Festa major de Sant Martí, a les 11 de la nit. Crec que tots els qui hi prengueren part en guarden un bon record, perquè es demostrà el seu alt grau de direcció artística. L'obra va ser un èxit. Com a fi de festa, en senyor Pau Civil, acompanyat d'alguns companys del Liceu, cantaren diferents fragments d'òpera i sarsuela; anaven acompanyat del pianista Jaume Sampera".

En Quimet Botey —que va explicar de manera improvisada però molt agraïda pel públic assistent algunes anècdotes de la relació de Pau Civil amb la gent de Teià durant l'Homenatge a Pau Civil que es va fer a la Unió el passat 16 d'abril—, bon amic del tenor, recorda que "com que a mi m'agradava la música i el cant (encara que em portava 22 anys), tenia una certa amistat preferent per parlar-me de coses pròpies de la seva vida artística, les quals jo valorava molt". Es veu, a més, que en Pau Civil feia entrar molts teianencs i teianenques al Liceu, com recorda el mateix Botey: "També recordo que em va portar almenys tres vegades al Liceu. Entràvem pel carrer Sant Pau cap a l'escenari, i per una altra porteta ens passava a la platea. Vaig tenir una gran impressió el dia que vaig visitar detalladament totes les instal·lacions internes de l'escenari".

Antònia Lladó explica que "una de les enèsimes vegades que li van demanar una actuació desinteressada, a les qual en Pau Civil mai no es negava, li van muntar una poc graciosa paròdia d'una entrevista improvisada, durant la qual tant es va insistir a remarcar l'ajuda del poble de Teià en els seus estudis, que Civil s'impacientà, amb tota la raó, i dirigint-se al públic afirmà el seu agraïment dues o tres vegades

preguntant si aquesta vegada quedava ben clar. Els assistents, dempeus, li van dedicar un estusiata aplaudiment".

I Antònia Lladó encara recorda un segona anècdota sobre els fets ocorreguts el dia de la representació a Teià de l'òpera Marina el 1947:

"Un any, per la Festa Major, un dels actes programats i de més relleu consistí a muntar a la plaça de Sant Martí un esplèndid escenari i que el nostre tenor operístic es cuidés de llogar els intèrprets que l'havien d'acompanyar a representar l'òpera Marina. S'hi encabiren a l'aire lliure tants seients com fou possible. El senyor Gumí, persona culta, estiuellant primer i més tard vilatà empadronat a la nostra vila, es cuidaria d'explicar aspectes de costums locals i comentaris adients durant els minuts de descans, ja que, com a gran esdeveniment, la funció es va retransmetre per ràdio.

"Tothom mudat i a la seva localitat. Silenci total. Emoció planant a l'aire... Arriba el moment esperat: l'entrada del protagonista a l'escenari. Aquella romança "Costas las de Levante", la inicia amb un to exagerat i amb aire de tenir l'auditori a la butxaca i gens exigent...

"Un murmuri desaprovant s'estengué entre els espectadors. Aleshores Pau Civil s'avançà a la bateria i amb expressiu gest de les mans demanà silenci. Una vegada aconseguit i amb els palmells junts féu actitud de demanar disculpes, i sortí per la lateral enmig del silenci total. Seguidament tornà a l'escenari amb tota dignitat, i tan bé i tan professionalment cantà la seva ària, que l'aplaudiment rebut és possible que fos el més enfervorit, càlid i sincer de la història de la seva carrera."

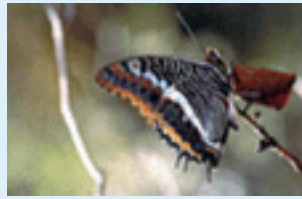
Andreu Bosch i Rodoreda

Magdalenes i sostenibilitat

És evident que al nostre país els temes relacionats amb la sostenibilitat han anat guanyant en consideració i interès en aquests darrers anys. Com a mostra, ens remetrem a un particular estudi estadístic que sol ser força concloent i que per al cas ens és útil, malgrat que s'hauria de combatre com a únic baròmetre d'opinió: la presència de notícies diverses als mitjans de comunicació.

Hem assistit des de principis de maig, per exemple, a un debat que es repeteix cíclicament per aquesta època sobre les mesures a adoptar per a situacions de sequera. O, en un àmbit més local, se'ns consciència sobre els esforços que estan fent els municipis (i entre ells Teià) per implantar la recollida selectiva de la fracció orgànica dels residus domèstics.

Més enllà de problemàtiques concretes, per a les quals caldria més temps i espai que el que ocupa aquesta secció, en aquest article us volem proposar una reflexió sobre alguns dels reptes que ofereix el terme desenvolupament sostenible. I m'agradaria destacar un detall perquè no passi desapercbut. Fixeu-vos que en tot moment parlarem dels reptes (i no dels problemes) associats a criteris de sostenibilitat, amb una marcada intenció de no estigmatitzar res.

Volem fugir volgutament, doncs, del llistat de consells sobre bones pràctiques, que en ocasions creen força confusió i poden arribar a traumatitzar la població amb ganes d'"actuar correctament".

I per començar, a mi sempre m'agrada parlar del "Cas de les Magdalenes". Algú es pot preguntar, i amb raó, quina relació té aquest producte de pastisseria amb un tema com el que ens ocupa.

Mirarem d'explicar-ho. És tan senzill com analitzar les formes de presentació al llarg del temps d'un menjar aparentment tan insignificant. La gent de la meua generació hem vist com les magdalenes les demanàvem al principi a granel, posteriorment en bosses de plàstic d'un determinat nombre d'unitats, i actualment assistim al manteniment d'aquestes bosses amb la incorporació "estelar" d'envoltori individual per a cada unitat. És a dir; que en relatiu poc temps hem estat capaços d'incrementar de forma important el residu final associat al simple fet de menjar-nos una magdalena.

Amb el pretext d'aquest exemple tan senzill el que pretenem és fer un plantejament que ha de suposar un pas endavant determinant en termes de sostenibilitat: la importància de la reducció en origen.

És important dedicar esforços al reciclatge dels residus o a la reutilització i aprofitament dels recursos, però no hem de perdre de vista que aquesta és una etapa més en un model de desenvolupament sostenible. I, sense ànim de traumatitzar ningú, aquestes actuacions ens valdran de poc si no dediquem els mateixos esforços o més a un moment tan determinant com és el de la gestació d'un determinat producte o procés.

Si no, ens poden passar coses tan curioses com el que passa

amb els residus domèstics. Malgrat que ha augmentat progressivament la quantitat de residus que es recullen selectivament, als quals es pot donar tractaments més específics i adients, aquest augment és significativament inferior a la generació total de residus, en bona part deguda a la proliferació dels envasos plàstics de tota mena (segurament que la bossa que heu de llençar amb més freqüència al contenidor de selectiva és la d'envasos). Tampoc no és el nostre objectiu ser especialment tremendistes i que aquest article serveixi com a excusa per alimentar aquelles tesis que diuen que "reciclar no serveix per a res", o que "darrera del medi ambient hi ha molts interessos".

Al contrari; volem reivindicar el "Poder del Consumidor". Sóc conscient que aquest eslògan pot sonar una mica a l'estil Capità Enciam o a l'estrena de la nova entrega de Star Wars, però té més fons del que sembla.

Com a consumidors de tot tipus de productes o serveis, i en general per desconeixement o per manca d'un cert esforç d'anàlisi, ens acabem decidint per un article o un altre en funció del preu al qual el paguem directament a la botiga. Si ho poguéssim traduir tot en termes de diners, però, possiblement ens adonaríem que en ocasions el que ens sembla més econòmic realment no ho és. I amb això el que vull dir és que els béns de consum no incorporen en el preu de venda el cost associat al seu impacte ambiental, malgrat que l'acabem assumint indirectament com a societat en forma d'impostos per tractar, per exemple, residus o aigües.

És un exercici realment complicat, en mans d'experts, i sotmès a múltiples consideracions. Per tant, que ens serveixi només com a element de reflexió.

En conclusió, doncs, apel·lem a la idea (no original nostra) que els petits esforços són importants. I no tant per la seva contribució a la solució de la problemàtica ambiental global, sinó per la seva repercussió en la consciència individual de cadascú que, sumada a la d'altres, ens pot donar sorpreses interessants.

I seguïu sucant magdalenes amb el cafè amb llet!

L'esperit republicà

El concepte de república va néixer amb la democràcia a l'Atenes del segle V aC, i s'ha anat ampliant i matisant fins als nostres dies. Els grecs van tenir moltes formes de govern: l'aristocràcia (el poder en mans de la noblesa), l'oligarquia (en mans dels rics), la timocràcia (en mans dels militars), la tirania (en mans d'un usurpador), i finalment la democràcia (en mans del poble, o dels pobres, que eren la majoria). Es va establir que els càrrecs públics i judicials eren públics, és a dir, que eren escollits pels ciutadans majors d'edat, i que qualsevol ciutadà amb dret a vot podia aspirar a aquests càrrecs. Llàstima que només un 10% de la població tingués la ciutadania (del 90% restant gairebé tots eren esclaus), i que les dones fossin considerades menors d'edat.

Des d'aquells temps remots, passant per la revolució francesa, fins ara, s'ha suprimit l'esclavitud (o més aviat s'ha repartit, ara tots som una mica esclaus), s'ha estès la ciutadania a la major part de la població, s'han igualat els drets de ciutadania de la dona amb els de l'home, i s'ha convingut en separar estat i religions.

Hom diria que podríem estar contents. Però, no falla alguna cosa? Per a nosaltres, la república és alguna cosa més que un sistema democràtic, així com la democràcia és alguna cosa més que escollir uns polítics a cop de vot.

Recordem el lema de la revolució francesa: Llibertat, igualtat, fraternitat. Les llibertats col·lectives també han de comptar, no només les individuals. La igualtat de drets entre totes les persones vol dir exactament això, i no veig per què s'ha de negar la ciutadania als qui vénen d'altres terres. De la fraternitat ja ningú no se'n recorda, però sense ella estem perduts; fraternitat amb les persones i amb la societat.

Hauríem de començar a pensar a superar les nostres grans assignatures pendents. Per als grecs eren l'esclavisme i el tracte a les dones; depenien tant dels esclaus i menyspreaven tant la dona, que ni tan sols s'havien arribat a plantejar que això fos una injustícia. Per a nosaltres són el consumisme i el tercer món; no som conscients que el nostre ritme de vida (del primer món) necessita tenir 3/4 parts de la humanitat en la misèria. Són els nostres "esclaus" moderns.

Al lema de la revolució francesa encara hi afegiria un altre mot: cultura. Sòcrates pensava que la democràcia era el més dèbil dels sistemes de govern, segurament perquè el poder polític estava en mans d'un poble majoritàriament inculte. Cal apostar decididament per una educació pública d'alta qualitat per tal d'evitar

que la democràcia degeneri en una oligarquia de multinacionals i d'espavilats.

Durant molt de temps els detractors de la democràcia han apostat per altres formes de govern (monarquies, dictadures...), però avui ja no els cal: gràcies als mitjans de comunicació super-massius i al consumisme acomodaticí poden omplir-se la boca de democràcia mentre laminen, mica en mica, la llibertat del poble. Això sí, no escatimen esforços per presentar l'esquerra com l'enemic del poble. Quines galtes!

La democràcia és l'instrument que té el poble per exercir la seva llibertat, que es materialitza i es desenvolupa en la república. I no hem de permetre que aquesta llibertat sigui mutilada. Per quin recoi de motiu se'ns ha de negar el dret a l'autodeterminació? Què hi fa un rei ostentant la "jefatura" d'un estat presumptament democràtic? Per què l'escola pública ha de patir la ingerència de cap església? Com pot ser que les "regles de joc democràtic" serveixin per a il·legalitzar partits polítics i clausurar diaris? Com s'entén que un referèndum pugui ser antidemocràtic?

Per construir la república cal implicar-s'hi. Cal que ens hi impliquem tots. No s'hi val declarar-se apolític, ni despotricar de la classe política (quina moda més absurda), ni esperar que "les autoritats" ens solucionin la vida. No és cert que la cosa pública no sigui de ningú: és de tots, i l'hem de sentir nostra.

Per aconseguir un món just, digne, lliure i sostenible cal recuperar l'esperit republicà. I per començar ens cal una república autèntica.

Per la llibertat sense objeccions!
Per una República Catalana!

Grup Municipal d'ERC

Debats a diferents nivells

Debat a Europa

Entre el Sí i el No, entre el finançament de l'agricultura com a sector protegit o el finançament tecnològic i la necessitat de mantenir una economia forta en una moneda única... Entrarem a l'Europa de les diferents "velocitats", com una estratègia davant de la pressió exterior? O entrarem en una aturada tècnica a l'espera de l'evolució del mercat (petroli-guerra)? Cap de les dues resol la crisi de creixement.

Només ens cal garantir l'Europa dels drets socials i de les llibertats com ja proposa la Internacional Socialista com a referent mundial.

Debat a l'Estat

Darrerament, hem constatat la forta discrepància a les corts espanyoles que hi ha entre el PSOE i el PP, així com les diferents manifestacions reaccionàries del mes de juny. Afortunadament el president Rodríguez Zapatero ha sabut mantenir el seu tarannà d'obertura i de diàleg rebutjant el catastrofisme i els insults que li va fer present un Rajoy inèdit, que semblava més el portaveu de la dreta més recalcitrant i aznarista que el portaveu del centrisme al qual es podria adreçar..

El que sí són fets inqüestionables són: les millores d'un govern que compleix les seves promeses (guerra d' Iraq, papers de Salamanca), avança

cap a la igualtat real d'homes i dones , avança en els drets de col·lectius que fins ara havien estat marginats, i s'avança en la regularització de milers de treballadors immigrants , els quals s'han inscrit a la cotització a la seguretat social assegurant amb les seves aportacions les nostres pensions i l' augment de les inversions en infraestructures a Catalunya.

Debat al Parlament de Catalunya

El nou Estatut i el finançament són els temes que actualment ocupen i preocupen els nostres polítics. El president Pasqual Maragall i tots els partits estan convençuts que Catalunya ha de millorar el seu finançament i així també ho va reconèixer el Sr. Zapatero , recentment.

Esperem que hi hagi acord aquí i després a Madrid perquè els catalans, sense deixar de ser solidaris (que sempre ho hem estat) puguem administrar els nostres propis recursos , els que ens pertoenen.

Aquesta proposta és la que el socialisme català ha defensat sempre, des d'una visió federalista " d'unió en llibertat"

Debat a Teià

El Pla Integral de Joventut per a Teià que ha estat aprovat per la Generalitat, posa el punt d'inflexió en un debat subjectiu que ha estat pendent

durant molts anys a Teià. Ara, ja tenim un marc de referència i un conjunt de compromisos acordats en el Ple municipal . Cal recordar que aquest no és un document inamovible i tancat.

La revisió del Pla General d'Ordenació Urbana obre un nou debat cabdal pel futur de Teià , per a la definició del model de creixement i per a la dotació de nous equipaments.

Tot el conjunt d'aportacions del Socialisme Democràtic, que van des de la defensa dels drets socials, a Europa, fins a l'acció del govern a Teià és la d'aportar una visió social: des d'un model d'oferta pública en tot el cicle formatiu (Escola Bressol), a la de la dotació de recursos assistencials per a la Gent Gran (Projecte Cooperativa), així com a la protecció de l'entorn en el Pla de millora per als nous habitatges de la Plana i a la dotació del sòl industrial a Teià.

I tot és possible des d'un tarannà dialogant i negociat amb uns companys de govern compromesos en un Teià millor, i en l'ambició de preservar la nostra identitat i la història, recolzant un dels projectes més engrescadors i millor gestionat com és Cel.la Vinària de Vallmora.

Josep M. Gallés
Joan Antoni Martínez

Fem un repàs

Hem arribat a l'equador de la legislatura, aquest juny es compleixen els dos anys, i ara sí que ja podem saber quina és la política que l'equip de govern segueix i que aplicarà de ben segur fins al final de legislatura.

Ara ja no si val a dir que el govern anterior havia deixat en situació precària l'Ajuntament, com s'ha dit, ni culpar de qualsevol mal a la gestió del consistori governat per CiU, que s'ha fet. Ara això ja no serveix i s'haurà d'assumir la responsabilitat de les decisions preses en aquest dos anys, algunes naturalment encertades, però d'altres totalment errònies i fruit d'una política de mirar-se el melic en lloc de connectar amb la verdadera voluntat del vilatà.

Un dels retrets més importants que es fa a l'actual equip de govern, es el haver perdut el contacte amb la quotidianetat del teianenc. L'equip de govern, després de comptar amb la confiança majoritària de l'electorat i per tant amb tots els estris –gestió i recolçament- a la seva ma, ha anat perdent pel camí molts avals que se l'hi van atorgar per part dels seus votants i que hores d'ara caminen cap el desencis fruit de la política decebadora que s'està fent des de l'Ajuntament.

Exemples?: la ineficàcia de la política juvenil, la desaparició del patronat de La Casa de Cultura, l'augment impositiu, la pèrdua constant de tradicions al nostre poble, la venda de patrimoni municipal, els sous atorgats a Alcalde i regidor amb dedicació plena, etc..

En el primer debat públic realitzat a La Unió per l'equip de govern, un vilatà va protestar pel meu escrit, com a portaveu de CiU, aparegut en el Butlletí Municipal i que posava sobre la taula el fet que els projectes –referint-me a projecte importants per Teià- que l'equip de govern estava portant a terme, eren en un percentatge molt elevat herència de l'anterior govern. I demanava, aquest vilatà, que es donés al "Cèsar allò que és del Cèsar" en referència al protagonisme de

l'actual equip en aquests projectes i la mínima participació –segons ell- del govern de CiU.

Quan un govern entra a un Ajuntament es troba projectes gairebé a punt d'acabar, d'altres que estan a mig realitzar però completament definits i uns tercers que si bé estant en bastats, els tocarà definir i realitzar gairebé en la seva totalitat al nou govern. A Teià ha passat així mateix, projectes com l'ampliació del cementiri, Can Bassols (amb els 15 pisos socials), l'urbanització i soterrament de La Riera, la urbanització de La Solera, la urbanització de La Plana amb les seves vivendes socials, la Biblioteca Municipal, l'Institut, el trasllat del consultori a la nova edificació de la cooperativa i la urbanització d'aquest solar, han estat, agradi o no, projectes iniciats des de l'anterior govern. Amb més o menys mesura. Naturalment alguns estaran desenvolupats en la seva totalitat per l'actual govern.

Per això, i em ratifico en les meves paraules aparegudes en anteriors Butlletins Municipals, una bona gestió per un govern consisteix en portar a terme allò que ha heretat i fins i tot millorar-ho, com certament ha passat amb alguns dels projectes de l'anterior govern. Però també es cert que una bona gestió passa per preparar els nous projectes que també haurà de executar, en més o menys part, els governs propers, i en aquest aspecte, ara per ara, l'únic projecte de gran abast que ha dissenyat i endagat aquest govern és el de la Cella Vinària.

Manquen però dos anys i els vilatans reclamen una definició del projecte futur de Teià i reconsideració d'aquesta política que dia a dia els allunya al poble de l'Ajuntament.

Josep Botey
Portaveu del Grup Municipal de CiU

La sostenibilitat de pobles i ciutats depèn, en gran mesura, de les accions dels ciutadans. Una de les accions més senzilles a l'hora de contribuir a aquesta sostenibilitat és la recollida selectiva: només cal treure's la mandra de sobre, organitzar els cubells de brossa de la cuina, repartir adequadament les deixalles i, per últim, sortir de casa i encertar a llençar la brossa amb cada color de contenidor.

Pràcticament tots els enquestats fan recollida selectiva; ara, que es faci correctament ja és una altra cosa. El punt curiós és que pràcticament ningú se surt de la tradicional separació de vidre, plàstic, paper i l'actual orgànica; a partir d'aquí podríem generar infinitat de preguntes: ningú utilitza la deixalleria? On es tiren els medicaments caducats? I les piles gastades?

Cal ser conscients de la importància de realitzar una bona recollida selectiva perquè d'aquesta manera contribuïrem a una major sostenibilitat del poble.

Com sempre, els enquestats són persones trobades a l'atzar que es van prestar a ser fotografiats.

Nom: Antonio Ramonet
Edat: 75
Professió: Jubilat

Sí; separo el vidre, el plàstic, el paper i la brossa orgànica. Caldria posar més contenidors d'escombràries perquè ha vingut molta gent a viure a Teià i en fan falta, sobretot davant del Parc de can Godó.

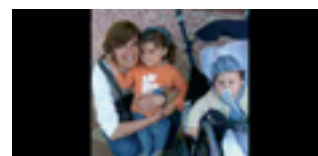
Nom: Rosalia Alaix
Edat: 47
Professió: Venedora

Sí; separem l'orgànica, el paper, el plàstic, el vidre i el que sobra al contenidor verd general.

Nom: Roser Ferran
Edat: 58
Professió: Venedora

No; perquè no me'n recordo mai, les úniques coses que separo sempre són el vidre i el plàstic.

Nom: Assumpta Roges
Edat: 44
Prof.: Cangur (Resident a Al Masnou)

Sí; separo el vidre, el cartró i els "trastos" i els olis els porto a la deixalleria. A Masnou no hi ha la recollida orgànica per això no la faig.

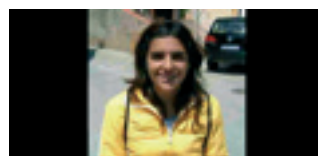
Nom: Rafael Margarit
Edat: 34
Professió: Enginyer

Sí; paper, plàstics, vidre i la resta tot junt. Separar la brossa orgànica potser ja és massa i no ho tinc clar.

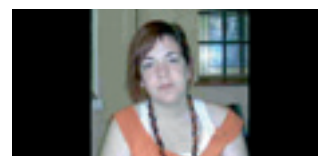
Nom: Juan Emilio Pérez
Edat: 20
Prof.: Estudiant i monitor de menjador

Sí; només separo brossa orgànica i vidre. La resta no ho fem perquè no tenim el costum.

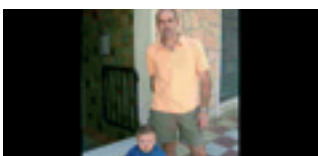
Nom: Alba Valenzuela
Edat: 19
Professió: Estudiant

De vegades; separo de tot menys la brossa orgànica perquè no tenim el cubell marró a casa i perquè fa mandra.

Nom: Marta Cortina
Edat: 19
Professió: Estudiant

Sí; a casa separem el paper, el vidre i el plàstic, la resta ho posem tot junt. No fem recollida orgànica.

Nom: Luciano Sebastian
Edat: 36
Professió: Químic

Sí; paper i cartró, plàstic, metall, brossa orgànica i la resta a la general.

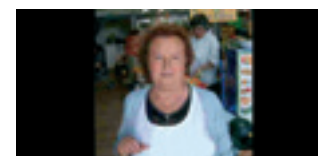
Nom: Bonanova Tàrrega
Edat: 33
Professió: Administrativa

Ho intento; separo el paper, el vidre i l'orgànica.

Nom: Joaquim Turmo
Edat: 49
Prof.: Professor de la U.B.

Sí; separo la brossa orgànica, el vidre, el paper i la resta al contenidor general.

Nom: Maria Ferra
Edat: 58
Professió: Venedora

Sí; separo la verdura, les llaunes, el vidre, el paper i la resta de brossa a la general.

Sostenibilitat, l'única opció possible

Cada cop més la societat incorpora el concepte de sostenibilitat encara que només sigui a nivell de llenguatge. Aquest concepte ha passat de ser reivindicació i bandera de determinades opcions polítiques o sectors minoritaris, a ser una necessitat real que amb major o menor grau tothom va assumint, encara que només sigui per a formular un discurs "políticament correcte".

Als parcs, reducte que hem decidit conservar per a preservar l'espai natural que en altres indrets hem perdut, el concepte de sostenibilitat va lligat, com no pot ser d'altra manera, a la pròpia gestió. Gestió que haurà de fer possible que els diferents usos i activitats del territori siguin compatibles amb la conservació dels valors naturals i culturals que hi reconeixem i valorem. Caldrà, doncs, utilitzar els recursos que ens ofereix el parc sense esgotar-los, sense hipotecar aquest patrimoni per a les generacions futures, respectant la capacitat del propi sistema de regenerar-se, restituint allò que li haguem manllevat.

El Parc de la Serralada Litoral, la nostra muntanya, la de Teià i la de tretze municipis més del Maresme i el Vallès Oriental, des de Tiana fins a Argentona i des de la Roca del Vallès fins a Martorelles, és un territori protegit de prop de 5.000 ha. inclòs al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i que disposa des de maig de 2004 d'un Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya. És un espai d'ecosistemes mediterranis rics i diversos, refugi de flora i fauna singulars, que esguarda la plana ja tan transformada.

Aquest és un parc periurbà que suporta una gran freqüentació associada a les múltiples activitats de lleure que demanden els usuaris de les zones densament poblades de la perifèria i a les activitats derivades dels diferents sectors econòmics que hi conviuen. És un parc que han fet i fan les persones. Pagesos, excursionistes, escaladors, ciclistes, caçadors, boletaires, genets, motoristes, restauradors... residents i visitants. Tots som usuaris del Parc i tots en som responsables.

Sessió didàctica a la font de Sant Mateu

Des del Consorci, òrgan gestor del Parc, s'adopten les mesures necessàries per a fer realitat aquest objectiu de sostenibilitat. S'ordenen les activitats del lleure, proposant itineraris i circuits, restringint l'accés als vehicles motoritzats per determinats indrets del parc... Es vetlla perquè aquelles activitats, productives o no, susceptibles de generar impacte s'ajustin a la normativa: treballs forestals i agrícoles, moviments de terres, obres de infraestructures... Es duen a terme determinats serveis per ajudar a restaurar el que l'excessiva freqüentació o l'incivisme deteriora: control i neteja de punts d'abocament, manteniment de camins, vigilància i prevenció d'incendis, control d'actes vandàlics i restitució del béns.

Ordenar, regular, limitar... Això fem, i és necessari. Però no ho és menys informar, educar, acompanyar, descobrir, oferir, gaudir...

Aquesta muntanya propera és un bocí de vida, de la nostra vida i en la mesura que la perdem, perdrem quelcom d'irrecuperable. Segur que si en som conscients no ho permetrem.

Montserrat Grau

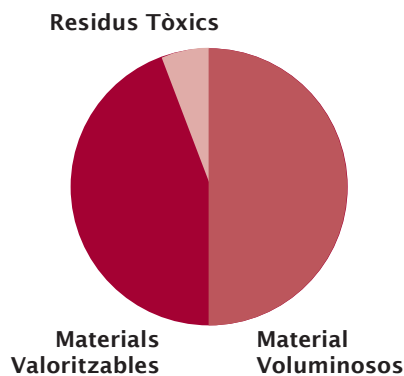
Gerent del Parc de la Serralada Litoral

Per què tenim deixalleria?

El concepte de deixalleria ha arribat a nosaltres des del francès *dech terie*, en clara referència a la seva funció dins del cicle de la gestió dels residus. La seva finalitat és aconseguir **apropar als ciutadans un lloc a on poder-se desprendre de materials i "deixalles" de característiques diverses.**

La tipologia dels residus que entren a la deixalleria són, principalment, de **tres tipus: els residus valoritzables, els residus voluminosos i els residus potencialment tòxics.**

Així doncs, quan a un municipi es decideix instal·lar una deixalleria, el que es busca  s **extreure del cicle de recollida d'escombraries ordinàries**, aquests tipus de residus.

Els residus tòxics, com hom es pot imaginar, són tots aquells que d'acumular-se a la natura podrien tenir conseq ncies negatives sobre el funcionament dels ecosistemes i la fisiologia dels éssers vius. Dintre d'aquest grup es troben els *herbicides, insecticides, pintures, dissolvents, àcids, etc.*

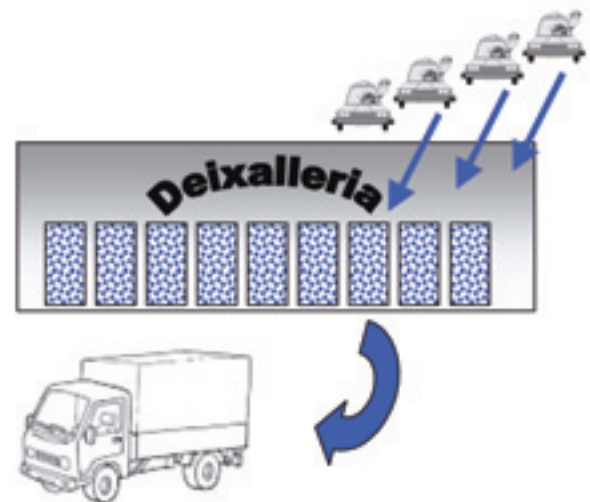
Els materials voluminosos són aquells que, pel seu format, ocupen molt espai i tenen poc pes en relació al seu volum. Quan aquests residus estan mesclats amb les escombraries ordinàries, la despesa i la contaminació ocasionada pels vehicles que els transporten  s més gran, ja que pel seu volum, requereixen de m s viatges per traslladar-los des de la porta de les nostres vivendes fins a les plantes de tractament. Un cop aquests residus voluminosos es troben a les plantes, ocasionen greus problemes d'espai... Fent que siguin necessaris m s metres cúbics d'abocador que els que en realitat caldrien. Dintre d'aquest grup es troben els *matalassos i els mobles.*

Els materials valoritzables són tots aquells que, per ser susceptibles de tenir un segon  s, ja sigui transformant-los

o sense que pateixin cap procés, separar-los de la brossa ordinària, no només suposa una disminució de les despeses de tractament, sinó, a vegades, suposa un ingrés de diners per la seva venda. Dintre dels materials valoritzables es troben les restes d'esporga, la fusta, les restes de runa, la roba, els pneumàtics, els electrodomèstics, el paper, el vidre o el plàstic.

 s a dir, la deixalleria posa a l'abast dels ciutadans un lloc a on desfer-se de forma correcta de materials i residus que, d'altra forma, contaminen, fan incrementar el nombre i el tamany dels abocadors o que encara poden ésser usats com a matèria prima.

Dintre d'aquesta funció d'aproximació als ciutadans, la deixalleria es converteix en un **punt regulador del trànsit**, ja que, per la distribució que tenen en el territori, ajuden a que els particulars es puguin desfer de qualsevol residu de la llar sense que hagin de fer llargs desplaçaments per a transportar les petites quantitats de residus domèstics que es poden generar de forma particular. La deixalleria gestiona els transports, acumulant grans quantitats dels diferents materials, transportant-los a les plantes de tractament i aconseguint un major rendiment pel quocient kg de residus / km recorreguts.

La deixalleria, doncs, es converteix en un exemple de gestió sostenible ja que intenta unificar criteris de respecte mediambiental, participació dels ciutadans i equilibri econòmic.

Sílvia Ortega, d'Urbaser

L'entre vista

L' ADF

■ Quico Casals (President de l'ADF)
Josep Mª Balada (Secretari de l'ADF)

En Quico Casals té 46 anys, és el cap dels Serveis de Manteniment de l'Ajuntament de Teià, i actualment ocupa el càrrec de president de l'ADF de Teià. El seu pare va ser un dels impulsors del que avui és l'Agrupació de Defensa Forestal.

En Josep Mª Balada té 44 anys, és tècnic electrònic, i és el secretari de l'entitat. És un dels socis fundadors de l'ADF.

En primer lloc, feu-nos cinc cèntims de què és l'ADF Teià. Una ADF genèrica és una agrupació de propietaris forestals que té com a principal objectiu protegir el bosc. **A Teià, la particularitat de l'ADF és que està formada íntegrament per voluntaris** (no propietaris) i que, a part de l'objectiu de protecció del bosc, s'hi afegeix el de gestió d'aquest espai; a partir de tasques de manteniment, de recuperació d'entorns naturals, etc. I aquesta tasca es realitza en terreny boscos de titularitat municipal.

I quins són els seus orígens?

Com moltes d'aquestes coses, podríem dir que la història comença una mica "en broma". Els inicis els trobem en el Grup Ecologista, que era un grup de gent de Teià amb sensibilitat per la conservació de la muntanya.

L'ADF de Teià es va constituir formalment l'any 1986 amb la voluntat de tirar endavant el Pla de Prevenció d'Incendis, i amb ganes d'anar engrescant a la gent per col·laborar-hi.

Però de fet la gent es va engrescar sola, perquè si alguna particularitat té l'ADF és que ningú no té obligacions; ens les autoimposem nosaltres mateixos. I això ens funciona. I mostra d'això és que cada diumenge ens trobareu treballant a la muntanya.

Com organitzeu la vostra feina?

Mira; ens trobem uns quants cada dimarts al vespre a La Unió per parlar una mica del que farem el diumenge següent. En principi ho complim, però a vegades del que s'ha planificat a la realitat hi ha un tros...

De fet, a les reunions dels dimarts parlem una mica de tot i ens han servit com a element de cohesió de l'entitat; perquè la gent se senti partícip de l'activitat i no se'n desvinculi amb el temps.

I el diumenge és el dia que dediquem pròpiament a la feina a la muntanya. El funcionament és una mica "anàrquic" però la feina es fa. Amb el temps podem dir que ens hem anat "especialitzant". Hi ha gent que havia treballat al camp i que coneix molt bé com era aquesta zona de la muntanya, algú que havia estat picapedrer, etc.

Ah; i a part de treballar, també esmorzem junts al refugi. I com a mostra d'organització et direm que mai no ens ha faltat el cafè!.

Quines actuacions concretes destacaríeu de la història de l'ADF?

La bassa del Coll de Can Gurguí és un projecte que recull tota la filosofia de treball de l'entitat. Es va localitzar una mina de la qual no s'aprofitava l'aigua, es va canalitzar aquesta aigua per la vora del camí fins a la ubicació actual del dipòsit, i es va construir la bassa que coneixem com a punt d'aigua per als bombers en cas d'incendi. A més, part d'aquesta aigua sobrant nodreix alguns hidrants situats més avall i fins i tot l'aprofiten alguns animals.

Una altra molt visible per a la gent és la recuperació de la zona del Refugi del Vedat, amb la pròpia reconstrucció del refugi i la recuperació de l'entorn natural, incloent la font.

I també la recuperació de la font de l'Ajupit, que havia quedat soterrada amb el temps a un metre i mig de la superfície de terra. Va ser possible trobar-la pel record que tenien els picapedrers d'haver-la utilitzada.

Expliqueu-nos que és el Pla de Prevenció d'Incendis.

Bàsicament, el document de PPI recull el conjunt d'actuacions de caràcter tècnic a desenvolupar durant un període de temps amb l'objectiu d'intentar evitar els incendis. El

supervisa un enginyer de la Diputació de Barcelona amb el qual nosaltres, com a ADF local, col·laborem com a coneixedors del terreny.

Estableix, entre d'altres, la localització dels punts d'aigua, els camins d'accés a la muntanya en casos d'emergència, les tasques de manteniment, etc.

Quin és el vostre paper en la gestió del PPI?

A partir del finançament assumit conjuntament entre la Diputació i l'Ajuntament, l'ADF gestiona directament aquests recursos econòmics per contractar i supervisar els industrials que han d'executar les operacions definides en el PPI.

El pla actual està definit per al període 2002 - 2006, i en certa manera a Teià dóna continuïtat a l'immediatament anterior. Com a principals actuacions a realitzar hi havia la instal·lació de dos nous hidrants propers a la zona de Les Delícies, i l'adquisició del nou vehicle. S'ha complementat amb la instal·lació de senyalització de punts d'aigua i de prohibicions de pas, i amb tasques de manteniment de camins que es van obrir en el pla anterior.

I heu d'intervenir en un hipotètic cas d'incendi?

Mira; **el que tenim molt clar és que nosaltres no som bombers;** sinó que la nostra feina és procurar que els bombers no hagin d'actuar. En alguna ocasió ens pot tocar actuar a l'inici de l'incendi per proximitat, però posteriorment ens transformem en grup de suport al cos de bombers. Estem organitzats a partir d'un protocol d'emergència pel qual se'ns localitza amb un sistema de "busques".

Com creieu que se us valora com a entitat?

Hi ha de tot, però en general pensem que bé. Per exemple, hi ha algú que ens diu que només ens veu esmorzar, i és perquè sempre passa a la mateixa hora. Però la majoria de gent que passeja pel Refugi ens ha felicitat pel canvi que hi ha vist.

De totes maneres, és difícil valorar objectivament la nostra feina. Ens agrada pensar que contribuïm al fet que no hi hagi incendis, però no sabrem mai si és una qüestió circumstancial o si realment hi hem tingut alguna cosa a veure. I a la inversa també.

Quins són els projectes en què treballeu actualment?

Aquest any ens hem dedicat bastant a la reforestació de zones despoblades. Hem plantat pins i alzines i ara toca fer el manteniment, perquè si no la feina no val per a res.

Amb aquesta actuació pretenem "ajudar el bosc" perquè ell després "s'espavilli sol"; això sí, alterant-lo el mínim.

També ens estem plantejant la inversió en maquinària que ens permeti treballar en millors condicions des del punt de vista de la seguretat.

Per acabar: alguna anècdota que es pugui explicar?

N'hi ha moltes. Potser el procés de recerca de la font dels Ajupits: a partir del record d'alguns de nosaltres vam anar-nos acostant a aquest indret fins a trobar-lo, una mica com una investigació de pel·lícula.

Ah; i una de les frases que fem servir entre nosaltres: "Escolta; que no has pensat res, encara?". És el codi intern de crida per a l'esmorzar.

Si us interessa participar en la tasca de l'ADF Teià recordeu que els podeu trobar cada dimarts a les 9 del vespre a La Unió.

Oriol Vall-Illovera

“L’home del Piano:

ningú hi vol confiar però tothom hi vol creure.”

Aquest noi, potser sense ésser conscient ni culpable, ha tomat ha fer el miracle: desviar l’atenció i centrar totes les mirades en aquest ser misteriós que alguns ja qualificat fins i tot d’extraterrestre o diví, un profeta, potser. No parla amb paraules sino amb música i no fa propaganda de cap marca de roba, o sigui, no pot ser enviat per cap agència de publicitat.

No és, encara un prodcte de màrketing, pero potencial no n’hi falta. Aquest noi pot ser la gallina dels ous d’or, que amb el seu misteri ens ha eclipsat a tots. Amnèsia? potser, potser ganes de fama o simple vanitat. No li cal parlar

pero més d’un ja s’està fregant les mans al pensar que aquest misteriós mut desconegut i amnèsic pugui fer el “pub-man”. L’home publicita: Hollywood ja barrina un possible guió d’una peli de crispetes basada en aquesta història, les editorials segur que també en treuran un pessic: llibres d’autoajuda, la Ruta del Nàufrag, Psicologia del pianista, Biografia de l’home?, diccionari pianista mut-bocamolls; bocamolls/pianista-mut, i com no les grans firmes de roba trauran models: el vestit del pianista-nàufrag, tovalloles del pianista, roba interior impermeable amb motius de piano...

Qualsevol cosa, qualsevol menció a aquesta misteriosa història sense cap ni peus amb ferum de muntatge estarà bé per poder distreure les ments sufrides de tanta guerra, política i injustícia de la població que per uns moments es deixarà seduir encantada, ni que sigui per una història absurda com aquesta la qual els transporti en un obrir i tancar d’ulls i faci volar la fantasia i la imaginació que tanta falta te la societat d’evasio de la crua realitat de cada dia. Gràcies nàufrag musical per portar-me al País de Mai Més i mentre no et troben el nom jo t’anomenaré el meu Peter Pan.

Carme Folch

GRUPS I ASSOCIACIONS

Nova Junta del CET

El passat 26 de febrer es va elegir la nova Junta Directiva del Club Excursionista Teià, quedant fixats els càrrecs de la següent forma:

President:	Joan M ^a Antras Badia
Vicepresident i Tresorer:	Josep M ^a Elias Alier
Secretaria:	Georgina Misse Suñol
Resp. de Caminada Popular i Senderisme:	Joan Tora Bonaque
Responsable de Comunicacions:	Adela Olivella Nel.lo
Resp. Curses FEEC:	Jordi Garcia Barragan
	Josep Llana Lafuente
Resp. BTT i escalada:	Jordi Oliva Cortes
	Ignasi Pairo Drudis
Resp. Relació amb socis:	Josep Mestres Canals

L’objectiu del CET és que tots els seus associats puguin gaudir de la Natura de la forma que més els hi agradi i dintre de les seves possibilitats i compartir aquest esperit amb tots aquells que desitgen integrar-se amb el nostre col·lectiu.

El CET, en aquests moments, està en negociació amb l’Ajuntament de Teià per la cessió d’un local municipal on poder realitzar les activitats de l’entitat i, també, per instal·lar un rocòdrom en el Poliesportiu Municipal.

El Club esta dividit amb cinc seccions:

Senderisme:	Una excursió mensual. Itineraris adaptats a totes les condicions físiques.
Alta muntanya:	Sortides per gent ben preparada i amb un bon material.
Escalada esportiva:	Activitat que practiquen els socis més joves del Club.
Marxes i Curses (competicions):	Un grup de 20/25 socis participa a les competicions que organitza la FEEC. "Copa Catalana de Caminades de Resistència", "Copa Catalana de Curses de Muntanya" i "Circuit Català de Curses de Muntanya"
BTT-Bicicleta de muntanya:	Nova secció que pretén oferir als socis sortides amb grup per les muntanyes de les rodalies.

Per comunicar o rebre informació del CET teniu les següents adreces i telèfons:
Web del CET: www.teia.net/cet - Telèfon: 609 550 414 - e.mail: clubcet@hotmail.com

Caminada popular per la Serralada Litoral

Diumenge 25 de setembre de 2005

4ª Caminada

15 Km. (nou recorregut)

Butifarrada - Samarreta i regals

- 1ª Caminada 180 participants
- 2ª Caminada 308 participants
- 3ª Caminada 403 participants
- 4ª Caminada... volem ser 475 participants

La caminada popular pel Parc de la Serralada Litoral nasqué amb la idea de fomentar la pràctica de l’excursionisme, descobrir la bellesa natural del Parc, compartir el camí amb altres persones i, a la vegada, donar a conèixer el nostre poble i el Club Excursionista Teià.

Moltes vegades els monitors quan sortim de l'esplai i quedem per anar a sopar o a prendre alguna cosa acabem parlant de temes que afecten a la mateixa entitat o al món del lleure en general. Últimament la conversa sempre agafa un caire pessimista enfront la situació que ens trobem, no perquè la nostra entitat no tingui tots els infants que voldríem, sinó perquè les dinàmiques d'oci actuals fan que ens sigui molt difícil "competir" amb determinades ofertes que, per sort o per desgràcia, queden força a prop del nostre poble i sembla que tenen un punt d'atracció més gran que el que poguem portar a terme a l'esplai.

Òbviament, en les converses també hi entra l'autocrítica, és a dir, si aquest oci, que moltes vegades es limita a promoure unes determinades activitats consumistes, està fent canviar la mentalitat dels joves d'avui en dia i, mica en mica la dels pares i mares, com és que des de l'esplai no som capaços d'oferir una alternativa que tingui "ganxo"??. Però el problema és més de fons i respon, sota el nostre punt de vista, a diverses causes que conflueixen i reforcen una mateixa conseqüència.

Per una banda, observem que l'oci creix i es diversifica a una velocitat imparable, mentre que l'oferta de lleure que poden assumir les entitats infantils i juvenils, com esplais o agrupaments escoltes, canvia a un ritme lent, ja que es nodreix d'una dinàmica de funcionament molt arrelada entre els monitors i

les monitores, que fa que els costi adaptar-se a les noves demandes. Aquesta lentitud d'adaptació però, moltes vegades, respon a un sentiment de resistència en vers l'exterior i a la por de canviar certes coses que ja sembla que funcionin bé.

Per altra banda, pensem que a Teià, igual que altres pobles petits situats en zones properes a grans aglomeracions urbanes, es generen unes dificultats afegides. Un clar exemple d'aquest fet és que els joves de Teià (a partir dels 12 anys) han de marxar a estudiar fora per la manca d'un institut al poble. En aquest punt ens trobem amb una disjuntiva, ja que és enriquidor per ells que marxin i coneguin joves d'altres pobles i ampliin el seu horitzó personal, però a la vegada genera un desarrelament amb el lloc on viuen molt important, que es tradueix en un apagament de la vida jove de Teià o de pobles amb les mateixes característiques.

Abans d'acabar amb aquestes reflexions en veu alta volem exposar què és el que ens diferencia de l'oferta d'oci actual. Nosaltres pensem amb un espai de lleure lúdic però a la vegada ple de sentit; és a dir, a través del divertiment intentem fer créixer els infants i joves, intentem que es desenvolupin com a persones; persones que es respectin a elles mateixes, als altres, al medi ambient, que siguin tolerants, oberts, actius dins la societat. Realment aquest és el fet diferencial bàsic amb la resta

d'oferta i creiem que aquest tret característic és el que cal mantenir i potenciar.

Equip d monitors de l' Itaca

A.E. Teià

En el moment de llegir aquestes línies els nostres equips ja hauran finalitzat la competició o estaran a punt de fer-ho en breu, havent aconseguit els objectius marcats a principi de temporada: fonamentalment l'increment de l'acció formativa a tots els nivells començant per l' escola de bàsquet i que els nostres jugadors hagin pogut gaudir d'aquest esport amb uns resultats esportius força dignes mantenint l' equip sènior la 2ª categoria catalana.

A part de la vessant purament esportiva i tenint a la vista el 75è aniversari de la nostra entitat creiem adient fer una reflexió sobre el futur.

Tan clar és que la creació del nostre club es va fer en una època en què la falta de recursos econòmics va ser compensada amb escreix per la determinació, la il·lusió i l'esforç col·lectiu de tot un poble, com que en el present la situació es diferent tan en el sí del nostre club com en el d' altres entitats.

Creiem que Teià seguirà essent quelcom més que un lloc per viure mentre existeixin entitats que d' una manera o altra promoguin vincles entre la societat civil. La sostenibilitat de totes elles no pot dependre tan sols d' un petit grup de persones amb il·lusió que tirin endavant el club sinó que es necessita la participació de tothom, dels socis i vilatans mitjançant el seu recolzament a tots els nivells, participant tan en els òrgans de direcció com en les diferents activitats que es realitzen i de les autoritats locals que tenen que vetllar per aquest grup d'entitats creant les condicions necessàries perquè no tan sols no desapareguin si no que puguin desenvolupar la seva tasca en les millors condicions.

Des d' aquest esperit de crida a la participació us animem a venir als pròxims actes previstos pel nostre club a les nostres instal·lacions del Passeig de la Riera:

11 de Juny

Sopar de germanor

18 i 19 de Juny

Cloenda de temporada amb la celebració de partits de totes les categories

1 al 31 de Juliol

26é torneig de futbol sala

Us hi esperem a tots! **Jordi Molina**
Junta A.E. Teià

Taula Rodona "Mares i Filles"

Com ja sabeu, el passat 27 d'abril vam organitzar una taula rodona amb el títol de "Mares i Filles" que va tenir una bona acollida, si tenim en compte l'important nombre de persones que hi van assistir i participar molt activament en aquest acte.

Des del Grup d'opinió DONES 21 sempre havíem volgut posar aquest tema a debat ja que creiem que la dona principalment ha tingut la responsabilitat d'educar i transmetre als fills i filles els costums, les tradicions, ... en fi el llegat generacional, de vegades molt ric i d'altres feixuc.

Les filles hem recollit aquest llegat amb les peculiars característiques que envolten la relació amb les mares, relació que no es dona entre altres vincles familiars.

A totes i cadascuna de vosaltres, dones de diferents generacions que

vau assistir en aquest debat aportant les vostres enriquidores experiències, volem agrair-vos l'interès i la il·lusió que ens vau transmetre.

A les "Dones Sàvies" del Casal de la Gent Gran que vau treballar preparant la taula rodona, al grup de Premià de Mar "Mar de Dones", a les representants de les joves del poble i a totes en general us volem donar les gràcies i engrescar-vos a seguir col·laborant amb nosaltres.

Continuarà...

Participants de la Taula Rodona, organitzada per Dones 21 dins de la programació d'actes culturals de Sant Jordi.

Entenem per desenvolupament sostenible aquell que aconseguix satisfer les necessitats actuals sense comprometre les possibilitats que també ho facin les generacions futures. Un dels aspectes de la sostenibilitat és establir programes de reducció, de reutilització i de reciclatge. Des de l'Ampa de l'escola El Cim, intentem promoure iniciatives que afavoreixin un consum responsable i que fomentin un ús racional dels recursos, que s'ajusti a aquestes tres R (Reduir, Reutilitzar i Reciclar).

L'Ampa té dos projectes que s'adapten plenament a aquest aspecte de la sostenibilitat: el Mercat de segona mà i el Projecte de Reutilització dels llibres de text.

L'un és ja una realitat; l'altre es posarà en marxa el proper curs. Nosaltres tenim la certesa de la bondat del Projecte de Reutilització de llibres, en tots els sentits, tan ecològics com econòmics i educatius i estem segurs que el temps ens acabarà donant la raó.

Pel que fa al mercat de segona mà,enguany n'hem organitzat la 3a edició, en el marc de la Fira de Sant Ponç. Uns dies abans de la Fira es recull roba infantil, joguines, llibres i aquelles coses que, encara en bon

estat, ja no s'utilitzen, però poden fer servei a algú altre. Ho venem a 1€, 2€ ó 3€ i els diners que n'obtenim de la venda ens ajuden a finançar d'altres iniciatives que repercuteixen en tots els nens i nenes de l'escola.

El Projecte de Reutilització dels llibres de text és un projecte més ambiciós que sorgeix de l'Ampa ja fa dos anys, però per engegar-lo necessitem, necessàriament, el compromís dels mestres i de l'Ajuntament. Diferents entrebancs no n'havien fet possible la implantació, fins ara. L'ambigüitat en l'aplicació de la nova llei d'educació i els canvis curriculars que se'n deriven, les dificultats que les editorials posen alhora d'escollir llibres que es puguin reutilitzar i la servitud que se'ls dispensa, fan que allò que semblava senzill s'hagi convertit en una veritable cursa d'obstacles. Finalment, doncs, el Projecte consensuat es posarà en marxa el curs 2006-06.

Les darreres notícies que ens han arribat del Departament d'Educació de la Generalitat, amb la posada en marxa d'un programa experimental d'ajuts a projectes de reutilització dels llibres en 300 escoles de primària (en moltes de les quals fa anys que funcionen), ens reafirmen en les nostres conviccions que estem en el camí correcte i que d'aquí a uns

Club Petanca Teià

El pasado día 30 de abril, hubo Asamblea en el Club de petanca. Como único tema a tratar elecciones a la Presidencia del Club. De como transcurrieron los acontecimientos no dare cuenta porque no viene al caso, la cuestión es que ha cambiado la Junta Directiva.

Lo que si quería desde aquí es dar las gracias a la anterior Junta, que ha estado durante cuatro años al frente de este Club. A Rafael Martínez como Presidente, porque ha hecho una buena labor como tal, también a Francisco García, porque asumió las tareas de vicepresidente, secretario y tesorero, hasta que me incorpore a la junta para ayudar en lo que buenamente pudiera, y a todos aquellos miembros de la junta que han puesto coraje y empeño para que el Club siguiera adelante.

El Club Petanca de Premià de Mar, el día 7 de Mayo, organizó un partido de homenaje a Rafael Martínez, para

agradecerle los años que estuvo en el Club, formando parte de su junta.

Jugaron cuatro tripletas del Premià, e invitaron a cuatro mas de otros Clubs, el Ramón y Cajal, que es de Masnou, la Pixotella, de Premià de Dalt, el 7 a 9, que es de Barcelona, donde Rafael estuvo también muchos años y el Teià.

Fueron cuatro jugadores del Teià, Francisco García, Miguel Monterde, Andrés Gordo y José Perera. De las cuatro partidas que se jugaron, el Teià ganó las cuatro. Hicieron un buen papel. También acompañamos a Rafael un grupo de compañeros y amigos del Club.

Cuando acabó el partido, el Premià repartió unos trofeos a todos los Clubs participantes y a Rafael le entregaron una placa conmemorativa y a su mujer un ramo de flores, se emocionaron los dos.

anys, molt probablement, aquesta iniciativa s'extendrà obligatòriament al conjunt de les escoles de Catalunya.

AMPA de l'escola El Cim

Open de Catalunya de Dòmino per Equips

A l'Open de Catalunya de Dòmino per equips, celebrat el passat dia 13 de març al Casal d'Alella, el nostre Club va participar-hi amb tres parelles de jugadors formades per:

**Bartolomé Martínez i Rafael Ramírez
Marino Alonso i Enric Duran
Miquel Sanmarini i Jordi Montlleó**

En aquest Open de Catalunya s'inscriviren 72 parelles d'arreu de Catalunya que formaren un total de 24 equips.

Els nostres representants varen fer un campionat molt acceptable quedant classificats en **cinquè lloc**, mentre que la parella formada per Enric Duran i Marino Alonso quedava quarta classificada entre les **72 parelles participants a l'Open**.

Campionat de Catalunya de Dòmino per Parelles

En el Campionat de Catalunya per Parelles, celebrat a Sitges el passat cap de setmana, dies 23 i 24 d'abril, el nostre club va participar-hi inscrivint 4 parelles formades per:

**José Amador Vicente i Silvestre Sánchez
Bartolomé Martínez i Andreu Ganges
Marino Alonso i Domingo Jiménez
Rafael Ramírez i José Lara**

En aquest Campionat de Catalunya es varen inscriure 102 parelles que es varen disputar la classificació per formar part del Grup A. Després del primer "tall" varen passar en aquest grup 3 parelles del nostre Club que juntament amb altres 49 varen disputar la segona fase del Campionat per decidir el Campió de Catalunya d'aquesta especialitat. La parella del nostre Club, formada per Silvestre Sánchez i José Amador Vicente, de les 102 parelles participants va quedar en el lloc vint-i-un.

No voldríem pecar de triomfalistes però creiem que l'actuació de les nostres parelles va ser tot un èxit si tenim en compte que en aquest Campionat hi participaven les millors de Catalunya.

Clara, Emilia i Gisela.

"Cotilleos"

Al matí, la Maria es troba amb la Marieta:

- Hola, Marieta. Que saps com està la Sarita, la teva veïna?

- Ara que ho dius, la veig veure ahir amb la cama enguixada.

- Així, doncs, estic contenta. L'altre dia, quan la vaig veure estesa a la riera, el Pep parlant pel mòbil i la policia que l'assistia, em vaig espantar força, perquè pensava que podia ser més greu. I després, quan marxava cap a casa, vaig sentir l'ambulància.

- A veure si més tard puc passar per casa seva, a veure com està. Adéu.

A la tarda, la Marieta es troba amb la Mariona:

- Escolta, Marieta. Què m'ha dit la Mercè, que a la Sarita el seu home li ha donat una empena i ha caigut al mig de la riera?

- Així que ha estat ell? No m'estranya. Per mi que aquest home beu, perquè els crits que sento algunes nits... Estic segura que la pega! Pobreta, quina llàstima em fa! I ell, passant de tot i parlant pel mòbil, que m'ho ha dit la Maria.

- No en sabia res. Mai m'hagués imaginat que aquí a Teià passessin aquestes coses...

Aquell mateix vespre, es troben la Maria i la Mariona recollint els nens al Parc de Can Godó:

- Ei, allò de la Sarita m'ha sorprès, a tu no? Quins nassos aquell tio, després d'empenjar-la, es posa a parlar tan tranquil pel mòbil i...

- Calla, collons! Ni en Pep la va empenjar ni estava tan tranquil, i el que feia amb el mòbil era trucar a l'ambulància, que jo hi era i ho vaig veure tot!

- Però si m'han dit que la pega perquè beu i que a casa, no para d'escriu-la.

- Torna a callar i escolta! A casa amb ells, hi viu l'àvia que està sorda com una tàpia, ell és un tio super-responsable i m'estàs ofenent, perquè a sobre, és molt amic meu.

- Ai, noia, no t'enfadis amb mi. El que avui tothom diu és que se separen i que va ser ell qui...

- El que hauria de fer la gent és no interpretar ni el que veu ni el que sent, i molt menys, fer safareig del que no sap, perquè els "cotilleos" acaben fent molt de mal. I si no, que es comprin el "Lectures" que allà surt la gent que cobra per sortir i que ja es presta a això.

- Tens raó. Estaria millor si tots ens preocupéssim de casa nostra, que prou feina tenim.

- A un Teià conservador, cadascú hauria d'estar al seu racó.

Serà això el que ens volen dir Les tres Maries?:

Viu i deixa viure.

sessió increïble però cert !

M A T I N A L

Cinema VS Televisió

Quan el 1992, amb motiu de la celebració del JJ.OO. es remodelà el front marítim de Barcelona, uns dels espais lúdics més ben acollits pel públic va ésser la nova sala de cinema IMAX.

Son ja tretze anys de projeccions ininterumpudes, majoritàriament documentals, però també s'hi ha exhibit alguna pel·lícula. Actualment, entre d'altres de variades temàtiques, es passa " El misteri del Nil", notable documental dirigit per Jordi Llompart, antic i conegut professional de TV3 que, un dia optà per recórrer el riu més llarg del món des dels seus orígens.

Llompart va escollir el sistema Imax en la seva variant "Omnimax" pel seu treball, aconseguint així una major espectacularitat de les imatges.

El sistema de projecció "Imax" es creava al 1967, quan un grup de cineastes canadencs, varen dissenyar un sofisticat projector que permetia el visionat d'aquest format gegant, degut principalment, a que els fotogrames desfilen en horitzontal en comptes de en vertical com en els films convencionals. Més endavant, desenvoluparen l'esmentat "Omnimax" (pantalla de 900 m2), i, l'Imax 3 Dimensions, éssent aquest darrer el més impactant. Totes tres versions es donen en la sala IMAX de Barcelona.

Remuntant-nos al 1950, trobem els inicis del "Cinerama", sistema de filmació amb tres càmeres i que al nostre país no arribaria fins quinze anys més tard. No va tenir una vida gaire llarga per mor de la seva complexitat tècnica. Fou finalment desestimat en ares del Cinemascope, estrenat el 1953 amb el film "La Túnica Sagrada".

Aquest nou format de pantalla panoràmica (i de grat record per a tots el cinèfils), sí que va fer fortuna, doncs resultava de visió molt més agradable, sense costures, i a l'ensem, força més econòmica per als productors.

Val a dir que tot aquest rebombori, des de 1950 fins ara, amb les imatges tractades per ordinador, ve donat per la resistència del cinema a sucumbir davant la competència de la Televisió.

La "guerra" fa més de cinquanta anys que dura. Qui guanyarà?

Des de la Generalitat de Catalunya s'ha engegat una campanya publicitària molt important per potenciar l'ús del català al nostre territori. M'he trobat gent que em deia que no entenia el perquè d'aquesta nova campanya, argumentant-me que té un cost econòmic molt important o que no farà cap servei o, simplement, que és ridícula.

Donant voltes a aquests comentaris m'he entretingut buscant articles que poguessin carregar de raons la nova campanya per l'ús del català; la veritat és que si llegiu el que hi ha a continuació quedareu, segurament, astorats de la poca consideració que actualment té la nostra llengua.

Un secretari judicial de Badajoz considera el català una "estranyíssima i curiosa llengua" **Font: El Punt** 01-12-2004

Expulsen d'una farmàcia de Sant Joan d'Alacant una clienta per haver demanat un medicament en català.

Font: El Punt 23-09-2004

Una llibreria de Mallorca nega l'existència de diccionaris anglès-català.

Font: Diari de Balears 25-04-2004

Una aspirant a mosso d'esquadra, condemnada a un any de presó per haver falsificat el certificat de català amb una falta d'ortografia.

Font: El Punt, edició Barcelona 26-03-2004

Un jutge retira la custòdia dels fills a una lesbiana de Lleida argumentant que tindrien problemes amb el català.

Font: El Punt 03-03-2004

Un àrbitre de futbol ensenya la targeta groga a un jugador del Mataró per parlar en català.

Font: El 9 Esportiu de Catalunya 24-02-2004

L'alcalde de Sant Feliu de Guíxols contesta en castellà una carta escrita en català per una entitat local.

Font: El Punt, edició Comarques Gironines 07-11-2002

El film "El mar", subvencionat per TVC, es projecta a Girona només en castellà.

Font: El Punt, edició Comarques Gironines 19-04-2000

Gómez Rovira (advocat) demanda Indústria perquè un sortidor de gasolina "parla" català

Font: El Punt 24-10-1998

La justícia francesa no deixa registrar el nom Martí perquè diuen que el caràcter "í" no existeix en francès.

Font: INTRA-ACN/El Punt 13-06-2002 Perpinyà

Gerard Vall-Ilovera

EL PALLASSO QUE FEIA PLORAR - PROSA - CATEGORIA A (de 6 a 8 anys)

Hi havia una vegada, un pallaso que feia plorar i quan havia d'anar al circ, no podia perquè li tremolaven les cames.

Aquest pallaso, estava molt trist, perquè tots els nens i les nenes que anaven a veure'l, no reien mai, sempre el veien plorar.

El pallaso no podia evitar estar trist, volem saber què li passava de debò?

Doncs, que ell havia vingut d'un altre país per poder treballar i guanyar diners, perquè en el seu país no hi havia ni feina ni diners, i ell havia deixat tota la seva família allà, ell era de Romania.

Cada vegada que actuava al circ, es recordava dels seus fills i per això sempre estava trist.

Un dia va explicar el problema que tenia a tots els nens i nenes que havien anat a veure'l, i els nens van decidir ajudar-lo perquè pogués portar tota la seva família.

Van reunir-se els nens i el pallaso, i van explicar-li el què havien decidit. El pallaso va posar-se molt content i a partir d'aquell moment, quan la gent anava a veure'l actuar tothom sortia del circ molt content.

I d'aquesta manera, amb els diners que van recollir tots els nens i els que ell va guanyar amb les seves actuacions, va poder portar tota la seva família a Barcelona i mai més no va estar trist.

Per compensar l'ajut que els nens van oferir-li, ell sempre els convidava al circ sense pagar entrada, i així tothom estava molt content.

Autor: **Laia Maxé Romeu**

Lema: El pallaso que feia plorar

I conte contat, ja està explicat.

UN RÈCORD I UN RECORD PER A EN ROBERT - PROSA - CATEGORIA B (de 9 a 11 anys)

En Robert era un noi de tretze anys que tenia moltes ganes de sortir al llibre de rècords Guinness del món, perquè així es podria fer famós i fer que el seu nom quedés marcat al llarg de la història.

Constantment pensava què podria fer per aconseguir-ho i se li acudien coses ben absurdes.

Un dia va decidir fer la prova de menjar-se una pizza sencera en el menor temps possible. Aquella nit, a l'hora de sopar, es va posar a la taula amb una pizza al davant, i a l'altre cantó de la taula va col·locar una càmera de vídeo per gravar-se ell mateix i poder demostrar amb la filmació que era veritat. Va acabar la prova amb un temps de 1 minut i 57 segons. En Robert estava molt content perquè creia que guanyaria, però quan va anar a portar-lo a l'Oficina de Rècords Guinness, es va sorprendre molt perquè li van dir que un senyor havia tardat 1 minut 55 segons. Per dos segons no ho havia aconseguit!

Va tornar cap a casa decebut, pensant quina seria la següent prova que podria fer. Rumiant i rumiant va decidir que faria la bombolla de sabó més gran que s'hagués vist mai. Es va posar a la seva habitació, un altre cop amb la càmera de vídeo i va començar a bufar la bombolla.

Va fer una bombolla grandiosa! Allò era impossible de superar! Va portar la càmera a l'Oficina, però de sobte es va adonar que no se n'havia recordat de prémer el botó per engegar-la. El noi estava molt enrabiad. Ho va tornar a intentar més cops (ara sí amb la càmera engegada), però no hi havia manera que li sortís un bombolla tan grossa com la primera, fins que al final ho va deixar córrer per una altra prova.

L'altra prova que va pensar fer, era intentar no parlar durant el major temps possible (i mira que ell era molt xerraire, però s'ho va proposar). Increïble! Va estar-se dos dies sense parlar. Ningú no s'ho esperava d'ell... Però ah! que no sabeu què li van dir quan va anar, amb dos amics de testimonis, a enregistrar-ho? Li van dir que hi havia persones que no parlaven mai i per tant, tenien aquest Rècord Guinness: eren tots els muts del món.

Varen passar els anys i se'n va empescar de tota mena. L'última va ser llegir el llibre de "Don Quixot" tantes vegades com li fos possible per saber-se'l de memòria. Tot i que el llibre li semblava un rotllo i que va trigar molt de temps a fer-ho, el va arribar a llegir onze vegades. Però un altre cop va fracassar perquè quan el deia de memòria, en arribar a la pàgina 114 no se'n va recordar de com seguia... Malauradament hi havia al món gent molt aficionada a les aventures de "Don Quixot" que l'havien llegit més vegades que ell, i se'l sabien tot de memòria.

Els temps i la seva vida anaven passant, ja s'havia convertit en un home vell i infeliç. Poc abans de morir, li va arribar una carta de l'Oficina de Rècords Guinness. El felicitaven per haver aconseguit el rècord a ser la persona que havia intentat més cops tenir un Rècord Guinness... En Robert va morir feliç i finalment la història va tenir un record per a l'home que més vegades havia intentat aconseguir un rècord.

Lema: Mostassa

Autor: **Guillem Almirall Parra**

POESIA

Els colors de l'any

La primavera és verda
Dels colors
Dels arbres i les flors

L'estiu és blau i groc
Del cel i del sol

La tardor és
De color groc,
Taronja i marró

L'hivern arriba
Amb el gris
I acaba amb el blanc

Lema: Cavall

Autor: **Mario López Sancho**

La Pau

Visca la Pau i l'harmonia!
Si no hagués Pau al món
Tindríem tirania.
Però, fem un cop d'ull al món:

A Iraq fa temps que hi ha guerra
surt cada dia al diari,
sempre hi ha algú que ho esguerra
i això no hi ha qui ho pari.

Ara a Europa vivim tranquils
però en alguns llocs hi ha perills.
A vegades hi ha terroristes
i als hospitals fan llistes.

Perquè hi hagi Pau al món
hem de ser amics amb tothom.
Si tens un problema amb el veí
no us poseu a discutir

Lema: La pau

Autor: **Pau Barbolla Azcárate**

PISCINES MUNICIPALS - TEMPORADA 2005

Les piscines municipals romandran obertes a partir del
DISSABTE, 25 de Juny 2005 fins el DIUMENGE, 11 de Setembre 2005

HORARI: de 10,00 h. a 20,00 h.

PREUS:

1.- Abonament per temporada

Matrimonis (per parella)	65,50 €
Adults (des de 25 anys)	45,70 €
Joves (de 16 a 24 anys)	34,80 €
1 fill de 5 a 15 anys d'edat	22,90 €
2 fills de 5 a 15 anys d'edat	35,90 €
3 fills de 5 a 15 anys d'edat	42,40 €
4 fills de 5 a 15 anys d'edat	49,00 €
5 fills de 5 a 15 anys d'edat	55,50 €
Per cada fill més, de 5 a 15 anys d'edat	3,30 €
Disminuïts físics o psíquics amb carnet de la Generalitat de Catalunya	Entrada Gratuïta

2.- Entrades

Nens (de 5 a 15 anys)	2,20 €
Joves / Adults (des dels 16 anys) LABORABLES	3,30 €
Joves / Adults (des dels 16 anys) FESTIUS	4,40 €

3.- Abonaments especials

10 entrades Nens	13,10 €
10 entrades Joves / Adults	26,10 €

4.- Pèrdua d'abonaments

Per lliurament de duplicats	3,30 €
-----------------------------	--------

5.- Exempts de pagament

Els nens fins a 5 anys (menys de 5) i els majors a partir dels 65 anys

- Expedició i venda d'entrades diàries i abonaments especials, a les Piscines Municipals tots els dies de 10,00 h. a 20,00 h.
 - Expedició i venda de carnets de temporada, a l'oficina del Servei de Recaptació Municipal de l'Ajuntament (Imprescindible portar una fotografia tamany carnet per cada titular.) de dilluns a divendres de 9,00 h. a 14,00 h.
- PER INFORMACIÓ PODEU TRUCAR ALS TELÈFONS: 93.540.90.12 (Servei de Recaptació Municipal)
 93.540.93.50 (Informació i Registre)